

Grau en Dret
Treball de fi de Grau (21067/22747)
Curs acadèmic 2023-2024

**VISIÓ AL PASSAT: DES DE LA SEGREGACIÓ
DE VILA-SECA I SALOU FINS A LA
CREACIÓ DEL PRIMER CENTRE
RECREATIU I TURÍSTIC DE CATALUNYA**

Júlia Trillo Álvarez
NIA 241057

Tutor del treball:
Ivan Rodríguez Florido

DECLARACIÓ D'AUTORIA I ORIGINALITAT

Jo, *Júlia Trillo Álvarez*, certifico que el present treball no ha estat presentat per a l'avaluació de cap altra assignatura, ja sigui en part o en la seva totalitat. Certifico també que el seu contingut és original i que en sóc l'únic autor, no incloent cap material anteriorment publicat o escrit per altres persones llevat d'aquells casos indicats al llarg del text.

Com a autor/a de la memòria original d'aquest Treball Fi de Grau autoritzo la UPF a dipositar-la i publicar-la a l'e-Repository: Repository Digital de la UPF, <http://repositori.upf.edu>, o en qualsevol altra plataforma digital creada per o participada per la Universitat, d'accés obert per Internet. Aquesta autorització té caràcter indefinit, gratuït i no exclusiu, és a dir, sóc lliure de publicar-la en qualsevol altre lloc.

Júlia Trillo Álvarez
3 de juny de 2024

RESUM

Aquest treball fi de grau tracta sobre la fiscalitat generada per l'únic Centre Recreatiu Turístic de Catalunya i la seva incidència als municipis de Vila-seca i Salou, especialment arrel de la segregació del 1989.

Explicant a grosso modo el context històric així com el procés judicial (des de l'Audiència Provincial fins al Tribunal Suprem) que aboca finalment en la separació de Salou del municipi de Vila-seca. En concret, es focalitza en l'existència d'un consorci per gestionar l'urbanisme i la fiscalitat del Centre Recreatiu Turístic (CRT) arran de la construcció del parc temàtic (Port Aventura). Cal destacar l'exhaustiu anàlisi dels Estatuts del present CRT, així com la creació de diferents lleis per ordenar la creació d'aquest. S'indaga en la polèmica actual del macrocasino Hard Rock i l'impacte sobre el Pla Director Urbanístic que actualment es troba bloquejat.

En un altre punt, es realitza un estudi a través d'elaboració de diferents gràfics i taules per tal d'analitzar l'àmbit tributari i la redistribució dels tributs locals a través de la recaptació pel CRT dels diferents impostos.

Per últim, es duen a terme dues entrevistes (als actuals alcaldes de Vila-seca i Salou, Pere Segura i Xatruch i Pere Granados Carrillo respectivament) per tal de saber i esbrinar la intenció de seguir o no amb el Consorci un cop finalitzada la seva vigència i posterior renovació l'any 2030.

Paraules clau: Centre Recreatiu Turístic, segregació, Vila-seca, Salou, Pla Director Urbanístic, redistribució, fiscalitat, urbanisme.

ÍNDEX

1. INTRODUCCIÓ.....	1
2. CONTEXT HISTÒRIC I JURÍDIC.....	2
2.1 Context històric: Segregació de Vila-seca i Salou el 30 d'octubre de 1989.....	2
2.2 Context jurídic: la sentència fallada pel Tribunal Suprem (STS núm. 1.373 de 30 d'octubre de 1989).....	5
3. EL PRIMER CENTRE RECREATIU TURÍSTIC DE CATALUNYA	8
3.1 La constitució dels primers Estatuts el 1992	8
3.2 La sobtada modificació dels Estatuts el 2015.....	10
3.3 Llei 2/1989 de 16 de febrer sobre centres recreatius turístics i posteriors modificacions.....	10
3.4 Llei 6/2014, del 10 de juny, de modificació de la Llei 2/1989, del 16 de febrer, sobre centres recreatius turístics, i d'establiment de normes en matèria de tributació, comerç i joc.	14
4. URBANISME: EL PROJECTE HARD ROCK I LA POLÈMICA ACTUAL	16
4.1 Anàlisi de la STSJ 3804/2020 de Catalunya.....	18
5. ÀMBIT TRIBUTARI: IMPACTE DE LA LLEI 2/1989 EN ELS INGRESSOS OBTINGUTS PEL CONSORCI	21
5.1 Ingressos dels anys 1995 a 2021.....	21
5.2 Ingressos dels anys 2021, 2022, 2023 i 2024	23
6. CONCLUSIONS	26
7. BIBLIOGRAFIA I ALTRES RECURSOS.....	29
7.1 Normativa i jurisprudència consultada	29
8. ANNEXOS	31
Annex 1. Recull de premsa.....	31
Annex 2. Perspectiva aèria del centre recreatiu i turístic.	32
Annex 3. Plànol del centre recreatiu i turístic.	33
Annex 4. Taula d'ingressos del consorci (1995-2021).	34
Annex 5. Pressupost d'ingressos del consorci (2021-2024).	36
Annex 6. Entrevista a l'actual alcalde de Vila-seca, Pere Segura i Xatruch.	39
Annex 7. Entrevista a l'actual alcalde de Salou, Pere Granados Carrillo.	42

1. INTRODUCCIÓ

El 30 d'octubre de 1989 va suposar un abans i un després pels municipis de Vila-seca i Salou. Després de deu anys de lluita segregacionista, l'associació de veïns de Salou va aconseguir el seu propòsit de separar-se del terme de Vila-seca. Quins van ser els motius? El procés no va ser fàcil, doncs l'Audiència Territorial de Barcelona va rebutjar la segregació i per tant és va interposar un recurs d'apel·lació al Tribunal Suprem, on va acabar fallant a favor de Salou en la seva Sentència del Tribunal Suprem, de 30 d'octubre de 1989.

En aquest treball s'elabora un compendiós anàlisi de l'impacte que suposà aquest moment històric pels dos termes municipals i com això suposa la creació d'un consorci entre Vila-seca i Salou arran de la construcció del parc temàtic de Port Aventura. S'estudien les conseqüències que van tenir la constitució dels Estatuts del 1992 i la posterior modificació d'aquests l'any 2015 per poder establir una nova vigència i redistribució dels tributs locals als municipis de Vila-seca i Salou.

En un altre punt, s'esmenta la creació de la Llei 2/1989, de 16 de febrer, sobre centres recreatius turístics (LCRT) específicament per la construcció del parc temàtic. Aquesta té com a principal objecte l'ordenació dels centres recreatius i turístics (CRT) així com fixar unes condicions, uns límits i la gestió per part d'aquest. Cal destacar que a Catalunya la principal font de riquesa prové del turisme, i per això és d'especial rellevància la creació d'aquest primer Centre Recreatiu Turístic del territori català.

Per altra banda, s'indaga en la Llei 6/2014, del 10 de juny, de modificació de la Llei 2/1989, del 16 de febrer, sobre centres recreatius turístics, i d'establiment de normes en matèria de tributació, comerç i joc, que es relaciona amb el següent punt a tractar; la polèmica instal·lació d'un macrocasino al bell mig de Vila-seca i Salou: el Hard Rock. Des de l'aprovació del Pla Director Urbanístic (PDU) fins la suspensió d'aquest arran de la Sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, de 29 de setembre de 2020, que aboca en l'actual bloqueig del projecte.

Per últim, es realitza un exhaustiu estudi de la fiscalitat arran de la segregació. D'aquesta part tributària s'extreuen diferents gràfics per tal d'esbrinar d'una manera més visual la provenença dels principals ingressos del consorci, així com la posterior redistribució dels tributs a les dues localitats pertinents, segons l'establert en els corresponents estatuts.

Com a vila-secana d'arrels, era d'especial interès investigar sobre aquest fil que es desencadenat per la separació municipal. Actualment encara hi ha aquesta tensió entre Vila-seca i Salou? Es planteja una possible desaparició del Consorci en el moment que s'hagi de prorrogar la seva vigència? Aquests dubtes seran resolts amb dues rigoroses entrevistes als actuals alcaldes de Vila-seca i Salou; Pere Segura i Xatruch i Pere Granados Carrillo, respectivament.

2. CONTEXT HISTÒRIC I JURÍDIC

2.1 Context històric: Segregació de Vila-seca i Salou el 30 d'octubre de 1989

El desig de Salou d'independitzar-se no va ser res nou. Es van produir conflictes entre Reus i Vila-seca, quan aquesta última volia que Salou formés part de Vila-seca. Reus inclús va comprar terrenys a Salou i va costejar les obres del canal i del port a principis del segle XIX amb la idea de que Salou s'agregués a Reus. Per tant, els intents de segregació¹ de Salou es van remuntar des dels temps de la Segona República i, a posteriori als primers anys del franquisme².

Vila-seca i Salou van veure incrementada la seva població en un curt període de temps (per cada 100 habitants que tenia el municipi l'any 1960 arribaren als 381 el 1976). Aquest succés va ser a causa de l'elevat índex de construcció, especialment en el sector turístic, i la instal·lació de diferents indústries a la zona dins del triangle Tarragona-Reus-Vila-seca. La demanda de mà d'obra també va contribuir en aquest augment de la població activa.

Un nou pensament començava a sorgir a Salou. Es queixaven del fet de que ells aportaven molt més que Vila-seca i que aquest desequilibri fiscal es constatava en la falta d'inversions en serveis públics. Es començà a insistir que Salou no tenia ni unes mínimes instal·lacions esportives i culturals municipals. Convergència i Unió afegí que poc podien esperar de l'Ajuntament de Vila-seca, on al capdavant es trobava un partit socialista i comunista.

¹ Es denomina segregacionisme al moviment cultural, social i polític en el que es practica la separació entre poblacions humanes pertanyents a un mateix país o regió en base principalment a plantejaments de tipus racial, sexual, religiós o ideològic.

² BLASI, J. *Ni un pam de nas Vila-seca i Salou: Crònica de una segregación*. Silva Editorial. 2009.

El 17 de novembre de 1979, set membres de la comissió que impulsaven el moviment Salou Lliure s'entrevistaren amb l'alcalde de Vila-seca Joan Clavé. Aquesta comissió de veïns anomenada "salauris", tenia com a propòsit la independència de Salou. Clavé es comprometia a portar aquesta inquietud al ple municipal, el qual, el 21 de novembre de 1979, rebutjà la pretensió dels habitants de Salou. L'any 1980 fou important per dos motius; en primer lloc, després de la negativa de l'ajuntament a la segregació, el 4 de desembre es celebrà al cinema Miramar una assemblea general extraordinària de l'associació de veïns salauris. En aquesta trobada també va assistir l'alcalde Joan Clavé, encara que la pròpia associació de veïns li van aconsellar que no vingués pels moments de tensió que es podien produir. Durant l'assemblea, el president de la junta gestora, Francesc Germà, llegí la declaració de principis del moviment Salou Lliure.

Un cop l'assemblea es va legalitzar; cal destacar la festa de la firma els dies 28 i 29 de març de 1980. Foren firmes a favor de la segregació, que es van plasmar davant un notari per tal de que tinguessin validesa. En total es van recollir 1.876 signatures, de les quals, l'Ajuntament només en va donar com a bones 1.680, ja que 196 pertanyien a menors, no veïns o estaven duplicades.

Per altra banda, en l'any 1981 cal destacar tres dates clau:

- El 10 d'abril de 1981: se celebrà una assemblea on es va presentar un informe que assenyalava que la segregació no seria traumàtica per a Vila-seca.
- El 16 d'abril de 1981: es va tornar a sol·licitar un cop més la segregació, i un cop més seria desestimada.
- El 30 de desembre de 1981: es va celebrar el ple de segregació on a través d'una votació es va veure ben clar la posició de Vila-seca.

Seguidament, l'any 1982 van aparèixer dues grans problemàtiques; un informe assenyalava que de les 1.876 signatures presentades pels segregacionistes, se n'havien hagut de restar 196 pels motius esmentats anteriorment. En segon lloc, es perd l'expedient que havien presentat a la Generalitat però que finalment va resultar haver-se traspaperat.

El 3 de febrer de 1983 el Consell d'Estat no es posicionà a favor de la segregació. Començava a ser una lluita i els habitants de Salou tenien com a enemics als vila-secans.

Posteriorment, el 25 de setembre de 1986 el Consell Executiu tornà a obrir el tema tan esperat de la segregació. Però, desafortunadament pels habitants de Salou, la denegà. El motiu d'aquesta negació és la situació de transitorietat legal en la què encara es trobava

Catalunya que feia inviable qualsevol divisió municipal. El Govern de la Generalitat considerarà que encara no era moment d'alterar el mapa municipal. El descontentament de Salou fou monumental.

L'Ampolla es trobava en la mateixa situació que Salou, en aquest cas es volia separar del Perelló i també se li va negar. Per altra banda, van començar a sortir les primeres pintades i els primers cartells amb frases com "Salou lliure" o "salouencs, ara o mai."

L'any 1988 es varen celebrar diverses assemblees a la discoteca "bye bye" de Salou on l'advocat Gallego anava informant de l'estat en què es trobava l'expedient que estava en mans del Tribunal Suprem. A més, es va afegir la construcció d'un gran parc d'atraccions que finalment es situaria a Salou (*Veure annex 1*).

Després de 10 anys de lluita segregacionista, l'any decisiu fou el 1989. El 20 d'octubre d'aquell mateix any el Tribunal Suprem va donar la raó als salouencs. Mentre a Salou es vivia amb gran alegria aquesta notícia, a Vila-seca, l'alcalde Josep Maria Pujals es trobava plenament abatut i decepcionat.

El 12 de gener de 1990 es creà la Comissió Gestora de l'Ajuntament de Salou i es van designar els membres que en van formar part. Així doncs, el 21 de març de 1991 el Tribunal Suprem va atorgar les hectàrees i els límits en disputa a Salou³.

³ Per completar aquest anàlisi històric de la segregació municipal, cal destacar el dictamen emès per Joan Prats Català i Josep Mir Bagó, sol·licitat per l'Ajuntament de Vila-seca i Salou, de 14 de maig de 1981, en referència a "Sobre la sol·licitud de segregación del núcleo urbano de Salou, del Municipio de Vilaseca i Salou, para su constitución como municipio independiente, presentada en el Ayuntamiento de Vilaseca i Salou el día 16 de abril de 1981" En primer lloc, aquest fa referència a l'expedient que es va tramitar per a la segregació. Realitza un anàlisi del compliment de requisits de població, territori i riquesa imposable dels municipis resultants i la frustració d'expectatives de futur. Així doncs, no s'estableix de manera clara i precisa els termes legals aplicables per a determinar si els municipis complien els requisits pertinents per a poder constituir un municipi. Per tant, aquesta falta de precisió resulta a considerar els criteris de viabilitat en base a la prestació de serveis públics i municipals mínims i obligatoris. S'esmenta la dificultat de dur a terme aquests serveis obligatoris per part d'un municipi inferior a 6.000 habitants (en aquell llavors Salou). Aquest dictamen també fa referència a l'impediment de prestar un nivell de serveis adequat per part de Salou, argument que també tenia en consideració el municipi de Vila-seca.

En un segon punt, es fa referència a la cohesió del municipi de Vila-seca i Salou i de la necessària diversitat i complementarietat. S'afirma que l'activitat de Vila-seca i Salou que va més enllà de la turística. Seguidament, es refereix a les orientacions actuals d'acord amb l'organització territorial i peculiaritats del moment històric de procés de consolidació de l'autonomia catalana. A més, s'esmenta que el terme segregació es trobaria obsolet ja que altres països com Anglaterra, Bèlgica, França, Alemanya i Portugal s'empren amb la reducció de municipis (anomenat en diferents termes: aglomeracions, fusió i reducció de municipis...Entre d'altres.). Tal i com s'esmenta: "el procés de consolidació de l'autonomia catalana ha de tenir un reflex en l'organització del territori". Referències i contingut del dictamen extretes de OLLÉ BIÓ, Enric-Daniel. La segregació del municipi de Vila-seca i Salou: teorització sobre el règim jurídic de la divisió de béns, drets i obligacions, tesis doctoral Universitat Autònoma de Barcelona, 2019, pp. 35-37.

2.2 Context jurídic: la sentència fallada pel Tribunal Suprem (STS núm. 1.373 de 30 d'octubre de 1989)

Aquesta decisió va tenir lloc a la sala quarta del Tribunal Suprem durant el mes d'octubre de 1989⁴.

En aquest cas exposaren: la voluntat majoritària d'un grup de veïns de segregar la part del territori d'un terme municipal. El requeriment de la creació d'un nou municipi, però sense detriment de la viabilitat de la resta no segregada (en aquest cas Vila-seca) i que per tant no hi ha d'haver-hi cap dany comunitari.

En primer lloc, s'exposa que principalment l'Associació de ciutadans pro-segregació va demanar la segregació a la Generalitat, i aquesta obrí un expedient a l'Audiència Territorial de Barcelona. Seguidament, el tribunal de Barcelona dictà Sentència amb data d'1 d'octubre de 1987. La decisió final fou la denegació de la segregació. En un altre punt, s'interposà el recurs d'apel·lació a l'Audiència territorial de Barcelona i l'expedient s'elevà a alt Tribunal.

En un segon punt, en els fonaments jurídics s'al·lega la manca de competència de la Sala Primera de l'Audiència Territorial de Barcelona, que l'1 d'octubre de 1987 va desestimar la reclamació impugnària contra el rebuig de la petició de segregació del nucli de Salou del terme municipal de Vila-seca i Salou, formulada per l'Associació de Ciutadans Pro-segregació de Salou. Aquesta reclamació es fonamentava en la presumpta desestimació per silenci administratiu, que es va ampliar posteriorment a l'acord exprés del 25 de novembre de 1986, així com en la denegació per silenci administratiu del recurs de reposició interposat contra aquesta resolució. Per tant, es declara incompetent la Sala Primera de l'Audiència Territorial de Barcelona i competent el Tribunal Suprem.

Així doncs, s'explica els motius pels quals la Generalitat de Catalunya negà la segregació, quan en realitat era viable. La Generalitat intentava arribar a un acord amb l'Associació per tal d'evitar la separació municipal i satisfer els seus interessos. Quan l'Associació presentà el seu projecte, aquesta afirmava que alteraria l'extensió superficial de la porció segregable, que requeria retroacció de l'expedient. Per tant, van fer tot el possible per eliminar aquesta petició. La qüestió es va circumscriure a si la segregació era adequada

⁴ STS 5901/1989, Sala del contenciós, 30 d'octubre de 1989, ECLI:ES:TS:1989:5901.

segons la normativa aplicable en la data en que va quedar conclòs l'expedient segons la proposta inicial.

En un tercer fonament jurídic, s'exposaren les condicions per a ser municipi. Era necessari que comptessin amb la població, territori i riquesa imposable suficient per a sostenir els serveis municipals obligatoris, utilitzant els recursos que les lleis autoritzen. Segons l'art 20.3 del Reial decret 1690/1986, d'11 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de Població i Demarcació Territorial de les Entitats Locals en aquell llavors vigent que afirmava "Ni el nou municipi ni els antics mancaran de les mesures necessàries per al compliment dels seus fins".

Per això, no es podia minvar la qualitat de vida del municipi i els seus ciutadans a causa d'aquesta separació municipal segons s'infereix als articles 137 i 140 de la Constitució en relació, en aquest suposat art. 101 del Decret de 24 de juny de 1955 pel que s'aprova el text articulat i refós de les Lleis de bases de règim local, de 17 de juliol de 1945 i 3 de desembre de 1953 que ha de ser interpretada tal i com especificà als criteris que es dedueixen a la Constitució.

Per altra banda, s'ha d'entendre que el Consell Executiu de la Generalitat es pronuncià en contra de la segregació en base a uns preceptes encara no promulgats, sinó que denegà la creació del Municipi de Salou demorant la seva aprovació o desaprovació fins que es promulgés la Llei definitivament el 15 d'abril 1987, circumstància que contraposa el primer motiu del rebuig de la segregació.

Posteriorment, el Tribunal Suprem declarà la nul·litat de la decisió per part de la Generalitat. Primerament, s'afirmà la no constitucionalitat de la segregació. Seria apta la segregació, però l'únic inconvenient fou que els qui presentaren l'expedient eren una Associació i no membres de l'ajuntament ja que Salou no en tenia, doncs l'autonomia municipal (articles 137 i 140 de la Constitució Espanyola) no pot invocar-se en relació amb una agrupació de veïns pertanyents a un municipi, que comportaria la preexistència d'una entitat encara no constituïda, sense perjudici d'instar aquest reconeixement.

En funció a la seva realitat geogràfica (Salou es trobava ben situat) del sector del territori en que es troba, la seva demografia, i la possibilitat de la seva segregació sense el minvament de la qualitat dels serveis ja establerts, s'ha de declarar examinant les circumstàncies concurrents en cada suposat. És a dir, es demostrà que Salou podia tirar endavant i obtenir els mateixos o inclús augmentar els beneficis sense la necessitat de

formar part de Vila-seca. Per tant, no fou vàlid admetre la infracció del principi d'igualtat, art. 9 de la Constitució Espanyola.

El Tribunal Suprem afirmà que no fou admissible la solució que oferí la Generalitat cap a l'Associació de Ciutadans Pro-segregació, amb una finalitat política no estant aprovat el suposat a que es refereix la Llei de 27 de desembre de 1956 reguladora de la Jurisdicció contenciosa-administrativa, art.83. L'exercici de la potestat de la Generalitat al denegar la segregació com tendent a aconseguir una finalitat política ja que l'error principal de la Generalitat i de l'expedient fou actuar amb la finalitat d'aconseguir un consens entre l'Ajuntament de Vila-seca-Salou i els veïns de Salou amb l'únic propòsit de procedir de conformitat amb els interessos o conveniència d'ambdós, sent inadmissible normativament. L'única tasca del govern català havia de ser resoldre l'expedient, i per conseqüència, s'infringí la norma aplicable.

Pel que fa a la legalitat formal de l'expedient, acreditada la seva conformitat d'acord amb les normes referides anteriorment vigents en el temps en que es tramità, i s'havia d'haver resultat, l'aportació dels documents relacionats amb l' art.20 del reglament esmentat a priori, la incidència dels informes del Departament de Governació i dels òrgans assessors del consell Executiu de la Generalitat de Catalunya i del Consell d'Estat del 3 de febrer de 1993, procedeix, a rebutjar els motius en els quals es va basar la seva decisió denegatòria l'Administració.

Per tant, es passà a conèixer si les condicions i les circumstàncies que determinen l'exigència de la segregació i la creació d'un nou municipi segons la normativa aplicable son vigents per a dur-se a terme.

En un altre fonament, es passaren a conèixer les condicions de Salou. Segons l'art.15 del Decret de 24 de juny de 1955 pel que s'aprova el text articulat i refós de les Lleis de bases de règim local, de 17 de juliol de 1945 i 3 de desembre de 1953, resulta aplicable la segregació sol·licitada, quedant provat que les exigències que comportava en l'ordre dels serveis el nucli estrictament urbà de Salou i que no comportarà cap reducció de beneficis a Vila-seca. Per tant, no afectaria a nivell econòmic i no impossibilitarien a aquest el desenvolupament dels seus propis serveis i la millora dels existents.

Cal destacar el procés de creixement de Salou, on progressivament es produí un desenvolupament adequat a causa del gran augment del turisme, i com a conseqüència, l'obtenció de majors beneficis. Per tant, gràcies a aquestes canviants circumstàncies

demogràfiques i urbanístiques, fan convenient i viable la segregació en benefici d'una entitat basada en una agrupació humana, que ja pot portar una gestió autònoma, independent de Vila-seca. Per últim, es va declarar nul·la la sentència apel·lada i es va aprovar la segregació de Salou del terme municipal de Vila-seca el 30 d'octubre de 1989.

3. EL PRIMER CENTRE RECREATIU TURÍSTIC DE CATALUNYA

3.1 La constitució dels primers Estatuts el 1992

Un cop exposat el context històric i jurídic, es procedeix a realitzar un exhaustiu anàlisi dels primers estatuts del consorci intermunicipal de Vila-seca i Salou, un cop succeïda la segregació⁵. L'any 1994 obre el CRT a Vila-seca i Salou com a motiu principal de la instal·lació del parc temàtic de Port Aventura. Així doncs, el CRT es trobaria ubicat entre els dos termes municipals i en concret ocuparia un 57% del terme municipal de Salou i un 43% del terme municipal de Vila-seca.

En el seu capítol I es troben les disposicions generals, on s'especifica la constitució d'un consorci econòmic-financer urbanístic, turístic i de serveis amb el caràcter d'ens local. (art. 1 dels Estatuts)⁶.

La seu del consorci es troba en el l'àmbit del Parc Recreatiu Turístic comú als municipis de Vila-seca i Salou. Encara així, es constitueix per l'Administració de la Generalitat de Catalunya, juntament amb els corresponents municipis.

Per una altra banda, destaca la seva personalitat jurídica pròpia, així com la seva capacitat de gestió dels serveis i les activitats públiques locals de gestió, liquidació, inspecció i recaptació de tributs que correspongui a cada municipi d'acord amb els percentatges establerts en els estatuts del present anàlisi.

Respecte la durada d'existència d'aquest CRT, cal destacar que les previsions estatutàries originals contemplaven un termini inicial de vint anys, un cop complet, es decidiria la possibilitat de prorrogar-ho (art. 6 dels Estatuts).

⁵ Estatuts del CRT aprovats per la Generalitat de Catalunya, prèvia aprovació dels respectius Ajuntaments de Salou i Vila-seca, mitjançant Decret 28/1992, de 3 de febrer, pel qual s'aprova la integració de l'Administració de la Generalitat de Catalunya en el consorci dels municipis de Vila-seca i de Salou.

⁶ Aquests estatuts es basen, tal com indiquen els seus preceptes relatius al règim jurídic, en els articles 57 i 87 de la Llei 7/1985 de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local; 252 i següents de la Llei 8/1987, de 15 d'abril, municipal i de règim local de Catalunya; 14 i 20 del Reglament de Gestió Urbanística aprovat pel Reial Decret 3288/1987, de 25 d'agost; i 7 de la llei 39/1988 de 28 de desembre d'Hisendes Locals.

Seguidament, en el seu capítol II s'establien les competències, activitats i serveis del consorci. El consorci exercirà les competències turístiques, de serveis i tributàries que deleguin els municipis de Vila-seca i Salou al CRT. A més, podrà exercir competències delegades per la Generalitat de Catalunya i la Diputació de Tarragona.

Les competències municipals que s'atribueixen al Consorci son varies, entre d'altres: informes, control preventiu d'atorgament de llicències, contractació i realització d'obres i serveis municipals ordinaris i tramitació de projectes d'expropiació forçosa.

Entre d'altres qüestions a destacar, cal posar èmfasis en les competències delegades en matèria tributària local que ens serviran pel posterior anàlisi de la fiscalitat arran de la segregació. Concretament, segons les previsions estatutàries del CRT⁷, aquesta entitat exerceix les facultats de gestió, liquidació, inspecció i recaptació dels següents tributs:

- a) Impost sobre Béns Immobles
- b) Impost sobre Activitats Econòmiques
- c) Impost sobre Vehicls de Tracció Mecànica
- d) Impost sobre Construccions, instal·lacions i obres
- e) Impost sobre Increment de Valor dels Terrenys de Naturalesa Urbana
- f) Taxes per llicències urbanístiques
- g) Taxes per llicències d'apertura d'establiments

Seguint amb els tributs locals delegats, els ajuntaments de Vila-seca i Salou cediran al Consorci els rendiments de la totalitat dels tributs locals. Tant és així, que el Consorci rebrà el 15% dels rendiments d'aquests tributs delegats. És a dir, cada tres anys es podrà proposar als respectius ajuntaments l'increment o disminució d'aquesta cobrança (art. 31 dels Estatuts).

Arran de la gestió, liquidació, inspecció i recaptació d'aquests tributs, la redistribució dels ingressos es realitzaria d'acord amb l'article 52 dels presents estatuts: "Els rendiments obtinguts dels tributs locals, la gestió, liquidació, inspecció i recaptació dels quals hagi estat delegada al Consorci en virtut del que disposen els articles 11 i següents i 31 dels

⁷ Així es preveu a l'article 11 dels Estatuts on es concreta que ho exerceix per delegació dels Ajuntaments de Vila-seca i Salou.

presentes estat, serà redistribuït entre els municipis titulars per meitat, prèvia deducció del premi de cobrança establert a l'article 31 dels presents estatuts”

El CRT seria governat, tal i com s'estableix en l'article 21, per la Junta de Direcció i el President i Vicepresidents. Per últim, es fa una remissió general a la legislació de règim local.

3.2 La sobtada modificació dels Estatuts el 2015

El 23 de març de 2015, es va aprovar un text refós dels Estatuts del Consorci que recull modificacions i adaptacions dels anteriors estatuts, aprovats el 1992. Principalment, es diferencia dels antics estatuts en el seu articles 6 i 52, on s'estableix la seva vigència a partir del 2012 així com la diferent redistribució dels tributs. En primer lloc, el consorci tindrà una vigència i durada de vint anys a comptar des del 3 de febrer del 2012.

Durant aquests 20 anys, cap dels ens consorciats podrà retirar-se voluntàriament així com tampoc procedir a una dissolució del consorci (s'estableix que durant aquest període de temps tenen l'obligació de manteniment i conservació d'aquest, així com l'exercici de les competències pròpies que li son atorgades). Un cop expirat el període, atenent a la situació urbanística i turística d'aquell moment del Centre Recreatiu i Turístic (ubicat entre els termes municipals de Vila-seca i Salou) es valorarà el nou període o la seva continuïtat.

En un segon terme, mentre que anteriorment la redistribució dels tributs locals delegats es feia de manera igualitària, a partir del 2015 els ingressos es distribuïren entre els ajuntaments de Salou i Vila-seca en la proporció territorial que cada municipi té en l'àmbit del CRT (Un 57% pel terme municipal de Salou i un 43% pel terme municipal de Vila-seca). A més, els ingressos fiscals procedents de l'increment d'aprofitament comercial, residencial o hotelier que suposi qualsevol altre projecte en relació amb l'autoritzat per la Llei 2/1989, s'assignaran íntegrament a l'ajuntament del territori municipal on es materialitzi la implantació.

3.3 Llei 2/1989 de 16 de febrer sobre centres recreatius turístics i posteriors modificacions

El 16 de febrer de 1989 es va promulgar la llei relativa als centres recreatius turístics com a conseqüència de la segregació de Vila-seca i Salou que implicava que el parc temàtic d'atraccions Port Aventura es situés entremig dels dos termes municipals.

Calia realitzar una ordenació de la creació dels CRT (El primer a Catalunya fou aquest) fixant unes condicions, uns límits i la gestió per part d'aquest. El Consell Executiu va aprovar el projecte d'acord amb un interès turístic i social.

Cal destacar que Catalunya es caracteritza per una font de riquesa principalment derivada del sector turístic. És per això que es va veure oportuna la promulgació d'aquesta llei per a poder regular la instal·lació d'aquest en el territori de Catalunya.

Les noves demandes del mercat impliquen necessàriament una constant renovació i adequació de l'oferta d'aquest producte, de tal manera que es fa necessari dotar la infraestructura existent amb nous models que s'incorporen al mercat de l'oci i l'esbarjo amb les suficients perspectives de futur⁸.

En un altre punt, el CRT conforma 6 àrees:

- El Parc temàtic d'Atraccions
- El Centre de Conferències- Hotel
- L'Àrea Esportiva
- L'Àrea Residencial
- Les Àrees Comercial i de Serveis Públics

En el nostre context, el parc temàtic d'atraccions és d'especial rellevància, ja que el 1987 s'anunciava que l'empresa nord-americana Anheuser-Busch construiria un parc d'atraccions a Catalunya que va abocar finalment en l'adjudicació a l'empresa d'uns terrenys situats al bell mig de Vila-seca i Salou.

Cal tenir present que aquesta llei ha estat desenvolupada mitjançant el Decret 26/1989 de 24 de febrer pel que es convocava concurs públic per a la instal·lació d'un CRT.

A més, es desenvolupa complementàriament amb el Decret 152/1989 de 23 de juny pel qual s'aprova la instal·lació d'un CRT a Vila-seca i Salou.

Posteriorment, es va promulgar la Llei 6/1994 de 19 de maig de modificació parcial de la Llei 2/1989 de 16 de febrer sobre CRT i finalment es publica el Decret 80/1994 de 8 d'abril.

⁸ SERRA i SOLE, Lluís M. *Comentari a la Llei 2/1989 de 16 de febrer sobre centres recreatius turístics*, Universitat Rovira i Virgili, tesina màster en gestió urbanística, Reus, 1995, p. 26

A l'article 2 de la Llei 2/1989 es defineix la figura jurídica dels centres recreatius turístics com:

“Àrees de gran extensió en les quals s'emplacen, de forma integrada, les activitats pròpies dels parcs temàtics d'atraccions de caràcter recreatiu, cultural i d'esbarjo i usos complementaris esportius, comercials, hotelers i residencials, amb els seus serveis corresponents”

En aquest article, es correspon amb l'article 2 del Decret 26/1989 que introdueix unes puntualitzacions referents a les hectàrees mínimes i màximes d'un CRT (500 Ha i 1.000 Ha, de les quals 150 Ha correspondran a l'àmbit del Parc Temàtic, en el nostre cas Port Aventura). Cal destacar que el present CRT de Vila-seca i Salou conforma una àrea total de 825 hectàrees. Tant és així, que un centre recreatiu turístic s'ha d'establir d'acord amb uns requisits mínims que s'especifiquen en el present article 2. Entre d'altres destaca la seva inversió mínima de trenta mil milions de pessetes i una superfície mínima de 500 ha, un nombre d'atraccions i llocs de treball mínims. Totes les especificitats foren complertes. Del Decret 152/1989 cal destacar l'article 5 que concreta les determinacions del present article depenent de si es tracta de sòl urbanitzable o no urbanitzable⁹.

Aquesta llei també regula el procés de sol·licitud, avaluació i autorització dels centres, així com les obligacions i beneficis per als promotors, incloent l'expropiació de terrenys i les cessions d'ús públic.

Segons l'article 3 de la present llei, caldria un concurs públic per a presentar les corresponents sol·licituds per a la instal·lació i construcció de CRT, amb la documentació que s'estableix en l'article 3.2 (memòria justificativa del projecte, plànols, programa d'actuació, un estudi de l'impacte que suposaria per al medi natural, entre d'altres).

En un altre punt, s'hauria de concedir audiència als ajuntaments (en aquest cas el de Vila-seca i Salou) que eren els afectats per la instal·lació d'aquest. A més seria el Govern de

⁹Article 5 del Decret 152/1989: En sòl urbanitzable: a) 192 Ha de superfície destinades al parc temàtic d'atraccions a les seves instal·lacions i als serveis complementaris. b) 307 Ha de superfície destinades a zones esportives als seus serveis o altres de complementaris i espais lliures. Les cessions de sòl en aquests àmbits per a equipaments col·lectius seran com a mínim del 3%” “ (...) En règim de sòl urbanitzable, per al seu desenvolupament mitjançant pla parcial, així mateix es preveurà: a) El 30% com a màxim, de la total superfície del centre recreatiu turístic, destinat a usos residencials i hotelers. El nombre màxim d'habitatges serà de 2.477 i el coeficient màxim d'edificabilitat per a aquest usos serà el 0.06 m2 de la superfície total del centre, de conformitat el que estableix l'article 2.f) de la Llei 2/1989 b) 64 Ha dedicades a serveis públics i usos predominantment comercials (..) c) L'edificabilitat destinada a usos hotelers es computarà dins l'edificabilitat que preveuen els apartats anteriors(...)”

la Generalitat de Catalunya qui establirà una delimitació i aprovació del projecte d'un Centre Recreatiu Turístic així com declarar un interès turístic i social i establir les corresponents garanties i mesures de control (art 4.1 dels estatus).

L'article 9 del Decret 26/1989 reitera que en l'aprovació es declararà el seu Interès Turístic i social¹⁰. En el cas concret, la via jurídica emprada comportava la declaració implícita per llei i això suposaria una expropiació "ordinària" i no "urbanística".

Posteriorment, s'esmenta la revisió del Planejament dels municipis afectats per la implantació d'aquest. Per tant, les corporacions municipals procediran a revisar aquest planejament general. Es determina que els àmbits territorials destinats per a usos hotelers, residencials i comercials es classifiquen en el règim de sòl urbanitzable mitjançant pla parcial.

Així doncs, s'estableix la tramitació del planejament que cal revisar per adaptar-lo a les prescripcions de la llei dels CRT. Per tant, el planejament general i parcial es tramitarà segons la normativa urbanística vigent.

Per altra banda, s'especifica una limitació d'instal·lacions per zona (atès l'article 12 de la present llei, on el CRT s'instal·laria en la Zona I formant part de la comarca del Tarragonès) de tal manera que en cadascuna d'aquestes zones només es pot establir un CRT de les mateixes característiques. Seguidament, les disposicions addicionals i finals permeten atorgar facultat al Govern de la Generalitat per al desenvolupament i modificació d'aquesta llei.

Així doncs, aquesta llei ha tingut un gran impacte pel Centre Recreatiu Turístic ja que ha permès la seva constitució i la seva posada en marxa. Tant és així, que 30 anys més tard encara segueix en peu aquest consorci.

¹⁰ Cal destacar principalment l'article 3.1 del Decret 152/89 en el que es fa una menció expressa de la declaració d'interès turístic i social i beneficis: Atesa la millora significativa que la realització del projecte suposarà en la promoció del turisme a Catalunya en el desenvolupament econòmic i social del país, de conformitat amb els articles 4 de la Llei 2/1989 i 11 del Decret 26/1989, l'esmentat projecte es declara d'interès turístic i social, i se li atorga el benefici de l'expropiació forçosa i la necessitat d'ocupació dels béns i drets afectats en la zona del perímetre del centre recreatiu turístic, de conformitat amb les especificacions recollides respecte a això amb l'annex 1 d'aquest Decret. L'ocupació esmentada es declara urgent d'acord amb el que preveu l'article 52 de la Llei d'expropiació forçosa.

Aquesta declaració d'interès turístic i social es concreta en l'article 3 del Decret 152/1989, de 23 de juny. Aquesta declaració d'utilitat pública per llei "...és el requisit imprescindible per poder portar a terme l'expropiació dels béns que s'afectin, sempre que aquests no es trobin delimitats en un planejament determinat, ja que en aquest cas el mateix planejament duu implícita la declaració d'utilitat pública que legitima l'expropiació de tipus "urbanística"...".

3.4 Llei 6/2014, del 10 de juny, de modificació de la Llei 2/1989, del 16 de febrer, sobre centres recreatius turístics, i d'establiment de normes en matèria de tributació, comerç i joc.

El 10 de juny de 2014 s'aprovà la modificació de la Llei 2/1989 exposada a priori on es realitza una ampliació i regulació de noves activitats, així com la possibilitat de noves inversions en el territori amb el principal objectiu de millorar l'oferta turística i capgirar la demanda. Aquesta estableix principalment la possibilitat de modificar els usos del sòl per a establir casinos.

“L'experiència acumulada des de la promulgació de la Llei 2/1989 va fer necessària la modificació de la norma, que es va concretar en la Llei 6/1994, del 19 de maig, amb la introducció de mecanismes per a afavorir una millora de la gestió de les activitats dels centres recreatius, de manera que les diverses activitats poguessin ésser dutes a terme per diverses persones però seguint un règim d'integració¹¹.”

Aquesta llei va admetre les activitats de jocs i apostes (excepte en l'àrea del parc temàtic) en un centre recreatiu turístic, així com l'edificabilitat dels espais destinats a aquestes activitats que hauran de ser re-ordenades per mitjà d'un pla director urbanístic per tal d'establir paràmetres als diferents usos.

Concretament, el pla director urbanístic s'estableix en l'article 56.6 del Text Refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010 en el que s'especifica el següent:

“6. Els plans directors urbanístics de delimitació i ordenació de sectors d'interès supramunicipal a què fa referència l'apartat 1.g:

a) Classifiquen i qualifiquen el sòl i comporten la delimitació de sectors de sòl urbanitzable delimitat o de sòl urbà no consolidat. Amb aquesta finalitat, poden modificar la classificació urbanística del sòl o les condicions de desenvolupament previstes pel planejament urbanístic vigent.

b) Estableixen l'ordenació detallada del sòl amb el nivell i la documentació propis d'un pla urbanístic derivat i les altres determinacions pròpies d'aquest instrument.”

¹¹ Llei 6/2014, del 10 de juny, de modificació de la Llei 2/1989, del 16 de febrer, sobre centres recreatius turístics, i d'establiment de normes en matèria de tributació, comerç i joc.

Tant és així, que correspondrà al Consorci del Centre Recreatiu turístic de Vila-seca i Salou l'aprovació inicial i definitiva d'aquest Pla Director Urbanístic (*Veure annex 2 i 3*).

L'article 2 de la Llei 6/2014 introdueix dues disposicions addicionals en la Llei 2/1989 i, precisament, la nova Disposició addicional segona introduïda per la Llei 6/2014, al seu apartat 4, determina que l'aprovació inicial i la definitiva del pla director urbanístic de reordenació de l'àmbit del CRT de Vila-seca i Salou requereixen l'informe previ favorable del Consorci del CRT esmentat¹².

En seu capítol II es fa una explicació exhaustiva sobre les regles de procediment així com les disposicions en matèria de joc i apostes aplicables a casinos autoritzats en els centres recreatius turístics.

Per tant, per tal d'aprovar el PDU, el procediment de tramitació s'establirà d'acord amb els articles 79, 83, 107.3 i 112.2 del Text Refós de la Llei d'Urbanisme de Catalunya (TRLUC). Per a la formulació i redacció d'aquests plans cal un informe previ a la Comissió de Política Territorial i d'Urbanisme de Catalunya (concretament la Comissió d'Urbanisme de Tarragona) i una posterior resolució del Conseller de Territori i Sostenibilitat on s'iniciaria el PDU. A continuació té lloc l'aprovació de l'avanç del PDU i una aprovació inicial del PDU on es dona un termini d'un mes per a sotmetre el Pla a informació pública per tal de que les persones, agrupacions o organitzacions puguin formular les al·legacions pertinents. Aquestes hauran d'obtenir resposta abans de l'aprovació definitiva del PDU.

En un altre punt, els diferents departaments de la Generalitat hauran de realitzar informes preceptius sobre l'impacte ambiental que pot tenir el projecte. Seguidament, s'especifica que els ajuntaments tindran un mes de termini per a que se'ls pugui concedir audiència.

Posteriorment dels tràmits d'audiència, es duu a terme l'exposició de la documentació a informació pública i la rebuda dels informes favorables dels diversos departaments així com la deguda avaluació ambiental. Finalment, es procedeix a la publicació de la seva aprovació definitiva (aquesta es realitza per la mateixa Comissió territorial d'urbanisme i seguidament pel Conseller de Territori després de rebre el vistiplau de la Comissió de Territori de Catalunya).

¹² STSJ CAT 8593/2020, Sala del Contenciós, 29 de setembre de 2020, ECLI: ES:TSJCAT:2020:8593 p.9 (FD tercer)

4. URBANISME: EL PROJECTE HARD ROCK I LA POLÈMICA ACTUAL

Un cop analitzat el PDU que conforma el CRT de Vila-seca i Salou, cal destacar la polèmica actual del projecte de construcció d'un macrocasino; el Hard Rock.

Els CRT tenen especial rellevància per al desenvolupament d'inversions turístiques, tal com pot ser el parc temàtic del Port Aventura.

Aquest projecte comença a sorgir l'any 2010, el magnat nord-americà i propietari de diverses cadenes hoteleres i casinos Sheldon Adelson, proposà la instal·lació del complex turístic i del joc Eurovegas a Espanya. Aquesta proposta mai va arribar a succeir.

En aquella època, quan el govern de la Generalitat era encapçalat per Artur Mas, s'inicia una cerca d'inversors per instal·lar un casino al CRT de Vila-seca i Salou. Entre els diversos inversors, sorgeix Hard Rock, a més de l'empresa Veremonte (principal impulsora entre 2012 i 2015) i Grup Peralada.

En aquest moment entra en joc la Resolució ECO/1345/2014, de 12 de juny per la qual s'inicia el concurs públic per obtenir fins a un màxim de sis autoritzacions per a la instal·lació i l'explotació de casinos de joc en el centre recreatiu turístic de Vila-seca i Salou, i s'aproven les bases de la primera fase del concurs¹³. Aquesta resolució cal relacionar-la amb l'article 4.5 de la llei 6/2014 ja esmentada a priori:

“4. Procediment per a atorgar les autoritzacions:

5. L'òrgan competent en matèria de joc ha de dictar una resolució per la qual s'iniciï el concurs públic per a obtenir les autoritzacions per a la instal·lació i l'explotació de casinos situats en un centre recreatiu turístic. Aquesta resolució ha d'aprovar les bases de la convocatòria i els terminis corresponents i ha d'establir que el concurs es divideixi en dues fases, totes dues eliminatòries.”

En aquest concurs públic s'inicia l'interès per part del Govern de la Generalitat per instal·lar un complex turístic i del joc a Vila-seca i Salou.

En aquest llarg procés, cal destacar la intenció per part de Barcelona World inicialment (encapçalat per l'empresari Enrique Bañuelos) de construir 6 casinos, diversos hotels, una

¹³ [Resolució ECO/1345/2014, de 12 de juny per la qual s'inicia el concurs públic per obtenir fins a un màxim de sis autoritzacions per a la instal·lació i l'explotació de casinos de joc en el centre recreatiu turístic de Vila-seca i Salou, i s'aproven les bases de la primera fase del concurs](#)

zona residencial de luxe, una zona comercial de 75 botigues i un centre de convencions amb escenari i teatre.

Aquestes instal·lacions les duria a terme cada una de les empreses que es van presentar al concurs públic. Aquesta zona s'anomenaria Centres Turístics Integrat (CTI) segons el primer PDU.

El 20 de gener de 2015, la Comissió Territorial d'Urbanisme de Catalunya va sol·licitar a la Direcció General de Polítiques Ambientals del Departament de Territori i Sostenibilitat l'inici del procediment d'avaluació ambiental del PDU de reordenació de l'àmbit del centre recreatiu turístic de Vila-seca o Salou. Cal destacar que aquest PDU es redacta a l'empara de la Llei 6/2014, de 10 de juny, de modificació de la Llei 2/1989, de 16 de febrer que constitueix una actuació d'interès supramunicipal d'especial rellevància econòmica i social¹⁴.

A principis de 2015, Veromonte abandona el projecte de Barcelona World ja que no s'obtindrien els beneficis previstos amb les llicències dels corresponents casinos i les plusvàlues de la venda dels terrenys de la Caixa.

Seguidament, el projecte va passar sota mans de la Generalitat que va signar un contracte amb opció de compra sobre els terrenys de la Caixa a través d'INCASOL.

El 27 de desembre de 2016, la Comissió d'Urbanisme del Camp de Tarragona aprovà de manera definitiva el Pla Director Urbanístic del CRT de Vila-seca i Salou després de les corresponents alegacions presentades.

Un cop aprovat el PDU, es va establir la preselecció dels possibles operadors de Barcelona World (Hard Rock, Melco i Grup Peralada, associada amb Genting Casinos UK). Finalment, després de la renúncia per part de Genting Casino i el trencament de l'aliança de Hard Rock i la societat Melco Internacional, només Hard Rock era l'únic en presentar la documentació necessària per a optar la concessió de la llicència del CRT.

No obstant i fent un gir dels esdeveniments, el Pla Director Urbanístic inicial aprovat el 2016, fou suspès arrel de la Sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya núm. 3804/2020 que falla parcialment a favor de l'entitat ecologista GEPEC i anul·la el Sector

¹⁴STSJ CAT 8593/2020, Sala del Contenciós, 29 de setembre de 2020, ECLI: ES:TSJCAT:2020:859. p.3 (FD Primer)

1 del PDU del CRT de Vila-seca i Salou per vulnerar la normativa sectorial i jeràrquicament superior de la prevenció d'accidents de la indústria química.

En un altre punt, un informe desfavorable per part de l'Acció climàtica posa en dubte les condicions mediambientals del projecte. És per aquest motiu que el projecte de la construcció del macrocasino es troba bloquejat.

4.1 Anàlisi de la STSJ 3804/2020 de Catalunya

Un cop explicat el context històric i jurídic d'aquest macroprojecte, cal tenir en consideració la STSJ 3804/2020 del Tribunal de Justícia de Catalunya, sala del contenciós, secció 3 amb data de 29 de setembre de 2020.

En primer lloc, tracta del recurs ordinari 43/2017 a la secció 3a de la Sala del Contenciós Administratiu. El 30 de juny de 2017, el Grup d'Estudi i Protecció d'Ecosistemes de Catalunya (GEPEC) presentà un recurs contenciós administratiu al present Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (fonament jurídic primer de la present sentència) contra l'acord del corresponent Conseller de Territori i Sostenibilitat que te com a data el 29 de desembre de 2016, on s'aprovà definitivament el PDU de reordenació de l'àmbit del CRT de Vila-seca i Salou.

Tant és així, que el Tribunal s'haurà de pronunciar d'entre d'altres aspectes de l'admissibilitat o inadmissibilitat del present recurs contenciós-administratiu, de l'eventual vulneració del principi constitucional d'autonomia local, del compliment o incompliment del planejament territorial i del planejament urbanístic, de l'eventual vulneració de la normativa sectorial sobre prevenció del risc químic i del règim jurídic de les zones verdes i equipaments públics, les possibles mancances de la declaració ambiental estratègica del PDU, la possible omissió de determinats informes sectorials, etc¹⁵.

De tots aquests aspectes, destacarem els més rellevants i els d'especial interès per al nostre estudi jurídic del cas. En primer lloc, els recurrents defensen principalment la jerarquia normativa (atès l'article 13 del TRLUC) així afirmant que existeixen normatives de rang superior que no han estat respectades. En efecte, per a poder redactar el Pla Director Urbanístic, s'hauria d'haver modificat el PTPCT (El Pla Territorial Parcial del

¹⁵ Ibid. p.7 (FD Primer)

Camp de Tarragona) ja que suposaria un considerable augment del sostre edificable i la contemplació de nous usos no previstos en l'ordenació territorial (el joc). En aquest aspecte, cal tenir en consideració l'article 56.1 g) del TRLUC : “g) La delimitació i l'ordenació de sectors d'interès supramuni-cipal per a l'execució directa d'actuacions d'especial rellevància social o econòmica o de característiques singulars.”

S'argumenta que d'acord amb l'article 1.14.2 de les Normes d'Ordenació Territorial s'estableix que les actuacions que no estiguin previstes en el PTPCT s'hauran d'incloure en un Avant-projecte.

En un segon punt, un dels principals arguments és el de la vulneració de la normativa sectorial de risc químic que té especial rellevància en aquesta resolució final del recurs. Segons el Pla Director d'Activitats Industrials i Turístiques del Camp de Tarragona i d'acord amb el Reial Decret 1196/2003, s'estableix que les zones d'afectació delimitades no es pot desenvolupar cap actuació urbanística si provoca un risc. Tal i com s'esmenta, la zona del Sector 1 es troba dins dels límits d'aquesta normativa.

“Val a dir que de la tramitació del PDU de la CRT, les corbes de risc que apareixen en els plànols d'ordenació no es coneixen com ha estat elaborades, i fins i tot no coincideixen amb els que disposen els titulars de les activitats agrupats en l'Associació d'Empreses Químiques tal i com fan constar en les al·legacions que aquesta entitat presentà en la segona aprovació inicial del PDU del CRT, i que evidencien l'incompliment de l'article 14.3 del Reial Decret 840/2015, de 21 de setembre¹⁶.”

“Doncs bé, dins de l'esmentada franja de separació dels 500 metres l'únic sector urbanitzable que resta comprès -parcialment- és el sector 1, CTI, però la part d'aquest sector que resta compresa està qualificada íntegrament, bé com a sistema d'espais lliures públics (clau SV), bé com a sistema d'equipaments públics (clau SE)¹⁷.”

“D'acord amb la regulació establerta als articles 149 i 150 de les normes urbanístiques del PDU, al sistema d'espais lliures i al sistema d'equipaments del referit sector 1 no es permeten ni l'ús residencial ni els usos "turístics"¹⁸.”

¹⁶ Ibid. p.4 (FD Primer)

¹⁷ Ibid. p.43 (FD Sisè)

¹⁸ Ibid. p.44 (FD Sisè)

Per altra banda, al·leguen la vulneració del principi d'autonomia local que s'especifica en els articles 137 i 140 de la Constitució Espanyola ja que no s'havia elaborat cap mecanisme per a resoldre les possibles discrepàncies entre les administracions locals i la Generalitat.

En un altre punt, cal tenir en compte que les parts demandades van presentar els escrits de forma separada (el CRT com a representant de l'administració i la propietària dels terrenys en bandes diferents). En el fonament de dret tercer de la present sentència es realitza un exhaustiu anàlisi de la posició de les parts en tots els punts a tractar pel Tribunal. En resum, l'administració exposa que, atenent l'article 8 dels Estatus del CRT (ja esmentats a priori), les competències en matèria urbanística dels terrenys estan delegades al mateix Consorci. Així doncs, els Ajuntaments de Vila-seca i Salou formen part de la Junta Directiva que regeix aquest ens i per tant es caracteritzen per una implicació directa. A més, el CRT ha d'elaborar uns informes previs i favorables a les aprovacions dels PDU que en el cas concret varen ser aprovats per tots els membres.

En efecte, fent referència al principi de jerarquia normativa, la defensa del CRT, el PTPCP, no ha d'estar sotmès a una modificació tal i com s'exposa en l'article 3.16.3 e) de les normes del Pla Territorial Parcial del Camp de Tarragona: "la creació de noves àrees d'activitat econòmica pot fer-se mitjançant la determinació en plans directores urbanístics". Per tant, hauria de tenir preferència el principi de competència ja que el PDU es regula a través de normes específiques dels plans directores¹⁹.

Per últim, fent referència a la suposada vulneració de les normes sectorials en matèria de risc químic, s'admet que hi ha una certa proximitat però que segons els articles 149.5, 150.2 i 3 i 37.4 del PDU estableixen la possibilitat d'ubicar-ho en el sector previst a més d'assegurar una gestió del risc eficient. A més, seguint amb els seus arguments, els usos del Sector es veurien aprofitats no només de gaudi social, sinó també com un espai d'ús tècnic així com de gran valor ecològic.

¹⁹ Ibid. p.9 (FD tercer): "...ja que tant en els seus aspectes substantius com en els aspectes formals té empara específic en una norma legal especial, la Llei 6/2014, de 10 de juny, de modificació de la Llei 2/1989, de 16 de febrer, sobre centres recreatius turístics, i d'establiments de normes en matèria de tributació, comerç i joc. Precisament, l'esmentada llei especial estableix una norma de procediment específica per al concret PDU que ens ocupa. (...) Això significa, que els informes del Consorci del CRT de Vila-seca i Salou previs a les aprovacions inicial i definitiva del Pla director urbanístic tenen caràcter preceptiu i vinculant per a l'Administració de la Generalitat de Catalunya, a qui correspon l'aprovació del Pla."

Després dels tràmits processals, la resolució del tribunal no va satisfer cap de les dues parts. Pel que fa a la qüestió de l'autonomia local i la participació dels ajuntaments, el tribunal va argumentar que les competències urbanístiques dels ajuntaments no són absolutes i que el PDU és un instrument supramunicipal necessari per a actuacions d'especial rellevància social i econòmica.

Pel que fa al principi de jerarquia i competència, el tribunal va revisar les normes jeràrquicament superiors, com el TRLUC, que prohibeix la urbanització en zones de risc i exigeixen que els espais lliures compleixin una funcionalitat beneficiosa per a la col·lectivitat. El tribunal va argumentar que el planejament del Sector 1 del PDU incomplia aquestes normes superiors i que, per tant, s'ha de prioritzar la jerarquia del sistema normatiu sobre el principi de competència.

A més, el tribunal va destacar les dificultats per a urbanitzar en aquesta zona i va justificar les mesures preses pel PDU per minimitzar els riscos per a les persones, tot i que algunes d'aquestes mesures podrien ser difícils d'executar segons el raonament del TSJC. En conclusió, es va citar el RD 840/2015 sobre protecció de riscos per a la població per accidents de substàncies com a marc normatiu rellevant en aquest context.

Per acabar, el Tribunal va establir que amb les mesures que el PDU establia també es vulnerava l'article 9.7 del TRLUC.

5. ÀMBIT TRIBUTARI: IMPACTE DE LA LLEI 2/1989 EN ELS INGRESSOS OBTINGUTS PEL CONSORCI

5.1 Ingressos dels anys 1995 a 2021

En aquest apartat, s'analitzarà l'impacte de la Llei 2/1989 en els ingressos obtinguts pel Consorci durant el període de temps entre 1995-2021 (*Veure annex 4*).

En primer lloc, tal com hem vist anteriorment, el CRT s'encarrega per delegació dels Ajuntaments de Vila-seca i Salou de les facultats de gestió, liquidació i recaptació de diversos tributs²⁰, a l'empara de l'article 7 de la llei 39/1988, de 28 de desembre

²⁰ Tal com es detalla a l'article 11 dels Estatuts del CRT, gestiona l'impost sobre Béns Immobles, impost sobre Activitats Econòmiques, impost sobre Vehicles de Tracció Mecànica, impost sobre Construccions, instal·lacions i obres, impost sobre Increment de Valor dels terrenys de naturalesa urbana i taxes per llicències urbanístiques

d'Hisendes Locals (Actual Real Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel que s'aprova el text refós de la Llei Reguladora d' Hisendes Locals)²¹.

En un altre punt, arran de la modificació dels estatuts del 1992 l'any 2015, cal destacar que el repartiment dels ingressos es veu afectat. Mentre que l'any 1992 (atès l'article 52 dels presents estatuts) el repartiment es realitzava de manera igualitària (50% de la recaptació per l'ajuntament de Vila-seca i 50% per l'ajuntament de Salou), l'any 2015 es va modificar i la redistribució dels tributs locals foren el 43% dels ingressos recaptats al municipi de Vila-seca i el 57% al municipi de Salou (tal i com s'estableix en l'article 52 dels estatuts del centre recreatiu i turístic ja mencionat a priori).

Per aquests motius, cal tenir en compte que amb la creació del consorci i en conseqüència de la construcció del parc temàtic, així com diferents complexos hotelers, el consorci obté ingressos a través dels diferents impostos ja mencionats a priori.

En primer lloc, tal i com es pot comprovar en el gràfic realitzat, es distingeixen els ingressos reconeguts nets i els ingressos recaptats nets; els primers representen els ingressos que el consorci espera rebre d'acord amb la projecció realitzada. Tant és així, que els ingressos recaptats nets es diferencien dels primers degut a que aquests ja s'han rebut efectivament durant el mateix període comptable.

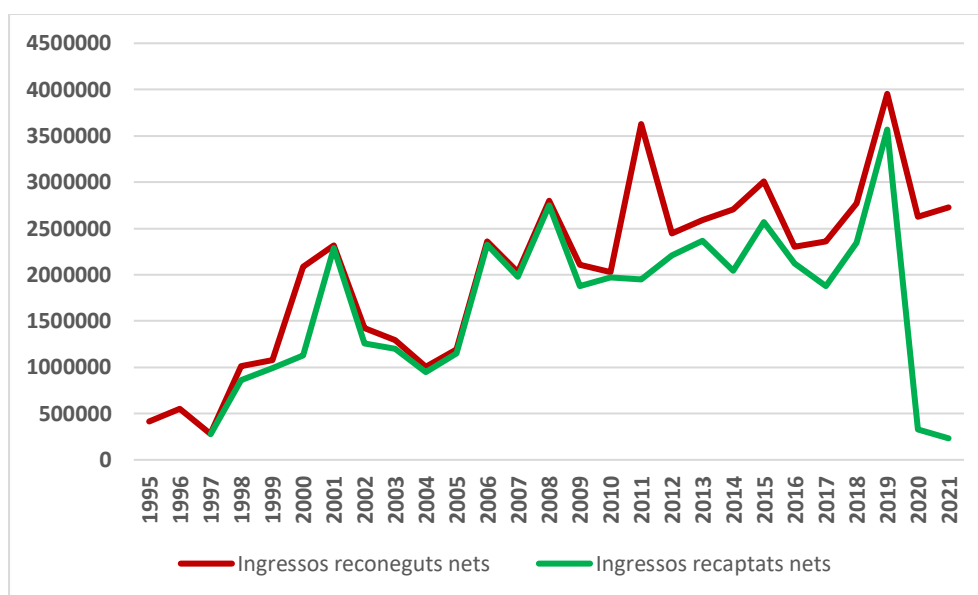

Figura 1. Elaboració pròpia amb dades proporcionades pel propi Consorci.

²¹ “1. De conformidad con lo dispuesto en el artículo 106.3 de la Ley 7/1985, de 2 de abril, las Entidades locales podrán delegar en la Comunidad Autónoma o en otras Entidades locales en cuyo territorio estén integradas, las facultades de gestión, liquidación, inspección y recaudación tributarias que la presente Ley les atribuye”.

Com es pot comprovar, arran de la construcció del parc temàtic Port Aventura (principal causa de la instal·lació del Centre Recreatiu Turístic) s'han obtingut uns ingressos derivats del Impost Sobre Béns Immobles que s'han mantingut fixes (tant per cent que han establert els corresponents Ajuntaments de Vila-seca i Salou i normalment no es redueix). A mesura que s'ha anat construint, la recaptació d'aquest impost puja. En quant a l'Impost sobre construccions i obres, aquest es manté fixe durant els anys.

Per tant, quan s'han obtingut menys ingressos ha significat que s'han realitzat menys llicències i per conseqüència menys construccions. Com es pot comprovar en el gràfic, el 2011 s'observa una alça d'ingressos reconeguts nets (3.630.646,57 €) com a causa de la regularització dels anys 2009,2010 i 2011 de l'Impost sobre bens immobles dels hotels que es van construir en la zona del Centre Recreatiu Turístic.

Per altra banda, en el 2019 es pot observar un segon pic d'ingressos com a conseqüència de les diferents llicències d'obres dels 150 d'habitatges per part de l'empresa Lumine que aboca a un increment de la taxa de llicències urbanístiques i de l'impost sobre construccions, instal·lacions i obres.

5.2 Ingressos dels anys 2021, 2022, 2023 i 2024

Seguint en l'àmbit tributari, s'analitzen els diferents ingressos durant els anys 2021 a 2024 i la recaptació d'aquests .

Com es pot comprovar en els gràfics exposats a continuació , es pot observar com el principal ingrés prové de l'impost de béns immobles amb els principals motius exposats en l'apartat anterior.

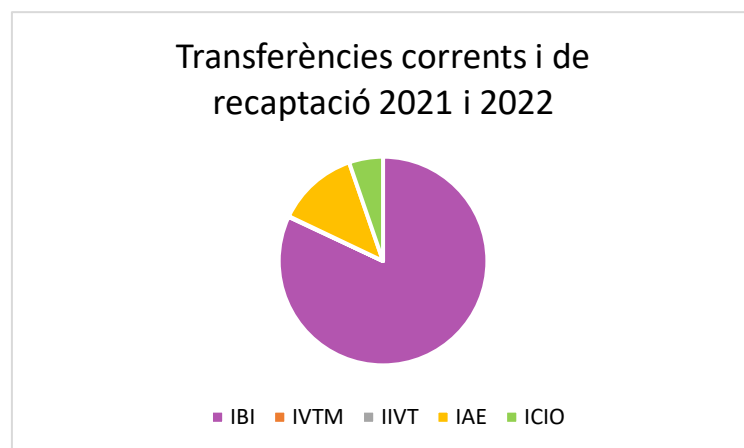

Figura 2. Elaboració pròpia amb dades proporcionades pel propi Consorci

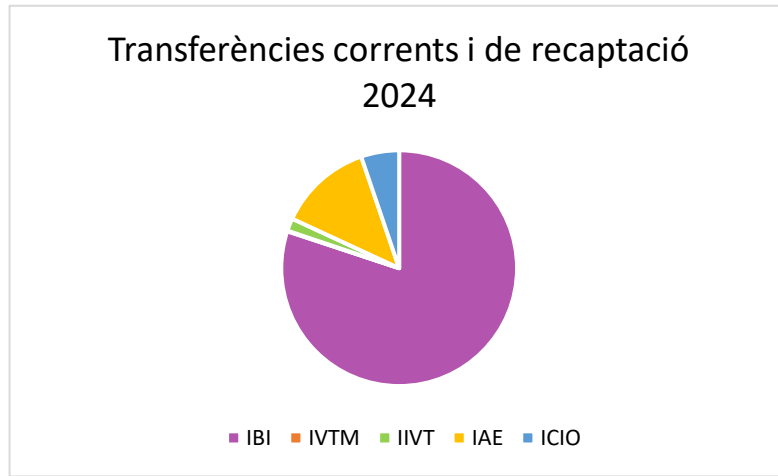

Figura 3. Elaboració pròpia amb dades proporcionades pel propi Consorci

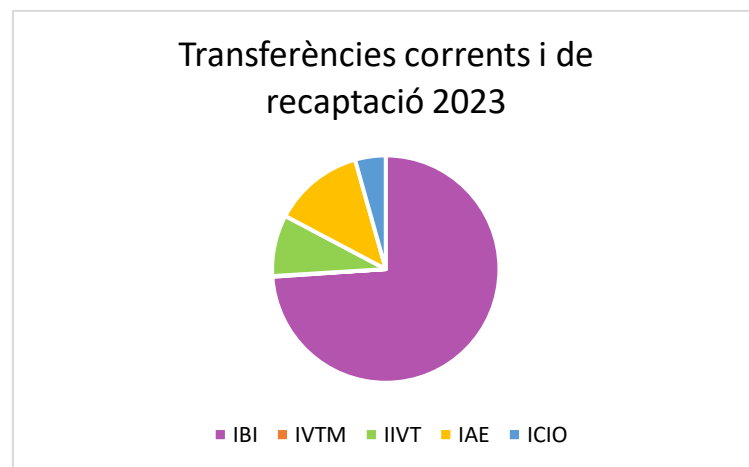

Figura 4. Elaboració pròpia amb dades proporcionades pel propi Consorci

Aquest es caracteritza pel seu fet imposable, que, segons l'article 61.1 Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals:

“1. Constitueix el fet imposable de l'impost la titularitat dels drets següents sobre els béns immobles rústics i urbans i sobre els immobles de característiques especials:

- a) D'una concessió administrativa sobre els immobles o sobre els serveis públics a què estiguin afectes.
- b) D'un dret real de superfície.
- c) D'un dret real d'usdefruit.
- d) Del dret de propietat.”

En segon lloc, els majors ingressos provenen de l'impost sobre construccions i obres per la recent instal·lació d'habitatges en la línia de platja. Per altra banda, també destaca l'impost sobre activitats econòmiques que grava de forma directa el desenvolupament

d'activitats empresarials. Es tracta d'un impost, l'import del qual és constant amb independència del balanç d'activitat. Com s'ha pogut comprovar en els gràfics, de l'impost sobre vehicles de tracció mecànica s'extreu un benefici molt menor en comparació als altres ja explicats (2.500€ anuals d'un total de 2.370.000€ l'any 2021) com a principal causa de la poca quantitat de cotxes matriculats en l'àmbit del CRT. Actualment és el primer any que s'han incorporat residents com a conseqüència de la construcció de nous habitatges. Tant és així, que molts d'aquests habitatges son segones residències i per tant l'impost es sol pagar en la primera.

	<u>2021</u>	<u>2022</u>	<u>2023</u>	<u>2024</u>
IBI	1.942.500€	1.942.500€	2.120.000	2.300.000
IVTM	2.500€	2.500€	2.500€	2.500 €
IIVT	0€	0€	250.000€	50.000€
IAE	300.000€	300.000	370.000€	370.000€
ICIO	125.000€	125.000€	125.000€	150.000€
TOTAL	2.370.000€	2.370.000€	2.867.500€	2.872.500€

Figura 4. Elaboració pròpia amb dades proporcionades pel propi Consorci

Cal tenir en compte que les transferències corrents i de recaptació son una de les partides pressupostàries de les diferents que componen el pressupost d'ingressos dels diferents anys, juntament amb "taxes i altres ingressos" (amb l'únic ingrés provinent de les taxes de llicències urbanístiques que varia durant els diferents anys depenent del volum de llicències realitzades) i "ingressos patrimonials" (en aquest cas en aquest període d'anys és 0,00) (veure annex 5).

Per últim, tenint en consideració que a partir del 2015 la redistribució dels tributs recaptats es realitza amb els tants per cents modificats (43% Vila-seca i 57% Salou), es realitza la projecció de repartiment del pressupost de l'any 2024 (Veure annex 5).

El total del pressupost d'ingressos és 3.022.500,00. €²² i per tant: 1.299.675. € es destinarien per Vila-seca, mentre que 1.722.825 € es destinarien per Salou.

²² Dades proporcionades pel propi Consorci. Pressupost Ingressos 2024 amb agrupació segons Ministeri d'Economia i Hisenda p.1

6. CONCLUSIONS

Després d'un exitós estudi i una mirada enrere, s'han pogut esbrinar les causes de la segregació en un moment de tensió entre Vila-seca i Salou on aquest últim aspirava a un desig de separació municipal durant deu anys de lluita segregacionista que implicà unes conseqüències jurídiques (arran de l'anàlisi de la STS), i que aboca finalment a l'actual situació demogràfica dels dos municipis. Aquesta situació demogràfica fou la clau per la construcció del parc temàtic de Port Aventura i que finalment és conseqüència de la creació del primer Centre Recreatiu i Turístic de Catalunya.

Dels seus primers estatuts fins a la seva modificació d'aquests el 2015, s'extreu la conclusió del lligam que encara existeix a nivell polític i jurídic per part d'aquests dos municipis, els terrenys dels quals són compartits per diverses instal·lacions hoteleres, d'habitatge i de serveis. El consorci principalment destaca per la seva personalitat jurídica i sobta comprovar com aquest té la mateixa capacitat de gestió i recaptació que un ens local.

En un segon punt, s'ha pogut esbrinar les principals causes de la creació de la Llei 2/1989 i s'ha pogut comprovar com darrere d'aquesta, recau un interès social per part dels dos Ajuntaments i la Generalitat de crear aquest ens al bell mig dels dos municipis.

De la polèmica actual del macroprojecte per a la instal·lació d'un complex hotelier i de casinos (el Hard Rock), s'extreu la conclusió del planejament del Pla Director Urbanístic que actualment es troba bloquejat arran de la Sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya mencionada a priori. Per tant, això ha vist implicat també en gran part a Vila-seca, Salou i per conseqüència el consorci. D'aquesta lluita política i urbanística per tal de construir aquest macrocasino, es pot observar el procediment per tal d'elaborar un Pla Director Urbanístic arran de la creació de La llei 6/2014 de modificació de la Llei 2/1989 i on s'introdueix un terme crucial per la posada en marxa d'un projecte de tals característiques; el joc (ús innovador en aquest centre recreatiu i turístic).

Arran de l'exhaustiu anàlisi de la fiscalitat un cop creat aquest consorci, es pot observar a través dels diferents gràfics, taules i percentatges de redistribució establerts pels estatus, com aquesta zona comuna per part dels dos municipis pot generar ingressos que el consorci serà capaç de gestionar, recaptar i posteriorment distribuir per ell mateix.

Un cop realitzades les dues entrevistes amb els respectius alcaldes de Vila-seca i Salou, cal concloure amb dues intervencions exitoses per part d'ambdues parts. En primer lloc, respecte de les diferències en la perspectiva històrica i la gestió inicial del consorci, l'actual alcalde de Vila-seca, Pere Segura i Xatruch, assenyala que la creació del consorci va ser essencial per fer viable un projecte turístic de gran magnitud com Port Aventura, que abasta dos municipis. Segons ell, la formació del consorci va permetre una homogeneïtzació normativa en l'àmbit tributari i urbanístic, cosa que va facilitar el desenvolupament del projecte. Per altra banda, l'actual alcalde de Salou, Pere Granados Carrillo, recalca que la proposta de crear el consorci va sorgir per resoldre els problemes derivats de la segregació i la necessitat de gestionar conjuntament el projecte turístic. Inicialment, el repartiment tributari era equitatiu (50%-50%) com a mesura compensatòria per la segregació. Recalca en tot moment que des de Salou veuen el consorci com un element de gestió molt positiu.

En un segon punt, es va preguntar als respectius alcaldes si la redistribució dels tributs després de la modificació dels Estatuts el 2015 era justa. Segons l'alcalde Pere Segura, es considera injusta la nova redistribució dels tributs (43% per Vila-seca i 57% per Salou) ja que no reflecteix les contribucions infraestructurals de Vila-seca i aposten per un repartiment equitatiu. Pel contrari, l'alcalde Pere Granados considera que les infraestructures aportades per Vila-seca ja han estat amortitzades. Salou considera que ja han contribuït suficientment i que la nova distribució (pactada i votada per un grup majoritari) reflecteix millor la realitat fiscal generada pel territori.

Respecte de l'eventual necessitat i justificació de la modificació, Vila-seca indica que aquesta va ser impulsada per Salou, que no volia renovar el consorci en els mateixos termes. Argumenta que, davant el risc d'una sentència desfavorable del Tribunal Constitucional (*Veure annex 6*), es va optar per un acord, encara que imperfecte, per mantenir la viabilitat del projecte.

Per altra banda, l'alcalde de Salou afegeix que la modificació va comportar dificultats perquè Vila-seca no volia perdre ingressos, però considera que l'acord era just i reflectia la situació actual.

En un altre punt, es qüestiona el futur del consorci i la possibilitat de desaparició d'aquest. L'alcalde de Vila-seca s'oposa a la desaparició del consorci perquè considera que és

essencial per a la gestió conjunta del projecte. Creu que suprimir l'àmbit fiscal no tindria sentit ja que el projecte requereix una coordinació integral.

Contràriament, Salou està d'acord amb mantenir el consorci com a ens de gestió, però advoca per la gestió independent dels tributs per part de cada municipi. Argumenta que Salou ja ha contribuït suficientment i que cada municipi hauria d'administrar els seus propis impostos mentre comparteix les despeses de serveis comuns segons el coeficient territorial.

Per últim, fent referència a la viabilitat i sostenibilitat del consorci, des de Vila-seca es reitera que el consorci és crucial per assegurar la continuïtat i l'èxit del projecte turístic que beneficia ambdós municipis. Insisteix en la necessitat d'una col·laboració generosa i equitativa. En canvi, des de Salou es remarca que el consorci ha estat positiu com a ens de gestió, però recalca que el repartiment fiscal ha de reflectir les contribucions actuals i passades de cada municipi, i no perpetuar una situació on un municipi se senti desavantajat.

Les entrevistes amb els alcaldes de Vila-seca i Salou revelen perspectives divergents sobre la gestió i el futur del consorci que administra entre d'altres, projectes com Port Aventura i Infinitum. Mentre que Vila-seca valora la unitat i la gestió conjunta com a essencials per l'èxit continuat del projecte, Salou posa èmfasi en una gestió fiscal més justa i individualitzada després de dècades de contribucions infraestructurals significatives. Aquestes diferències de perspectiva reflecteixen els desafiaments inherents a la gestió de projectes intermunicipals i la necessitat de trobar solucions que equilibrin els interessos de totes les parts implicades.

7. BIBLIOGRAFIA I ALTRES RECURSOS

Ajuntament de Vila-seca. Dossier de l'estudi sobre Vila-seca i Salou. 1978

ALBINYANA, M. Salou, la lluita i el sacrifici d'un poble. Associació amics 20 d'Octubre. 2008

BLASI, J. Ni un pam de nas. Vila-seca i Salou: Crònica de una segregació. Silva Editorial. 2009

Generalitat de Catalunya. Presentació del PDU del CRT.

https://www.ecosos.urv.cat/media/upload/domain_2326/arxius/Consell%20Creip/Jornada%20Tecnica/Presentacio%20del%20PDU%20del%20CRT-Calvet.pdf

MORELL I TORREDEMÉ, J. Història de Vila-seca. Monografies de Vila-seca.

OLLÉ BIÓ, Enric-Daniel. La segregació del municipi de Vila-seca i Salou: teorització sobre el règim jurídic de la divisió de béns, drets i obligacions, tesis doctoral Universitat Autònoma de Barcelona, 2019

Pressupost Ingressos 2024 amb agrupació segons Ministeri d'Economia i Hisenda.

SERRA i SOLE, Lluís M. *Comentari a la Llei 2/1989 de 16 de febrer sobre centres recreatius turístics*, Universitat Rovira i Virgili, tesina màster en gestió urbanística, Reus, 1995

7.1 Normativa i jurisprudència consultada

STS 5901/1989, Sala del contenciós, 30 d'octubre de 1989, ECLI:ES:TS:1989:5901

Decret 28/1992, de 3 de febrer, pel qual s'aprova la integració de l'Administració de la Generalitat de Catalunya en el consorci dels municipis de Vila-seca i de Salou.

Acord GOV/43/2014, de 18 de març, pel qual es modifiquen els Estatuts del Consorci Intermunicipal de Vila-seca i de Salou

Llei 2/1989, de 16 de febrer, sobre centres recreatius turístics. DOGC núm. 1109, 20/02/1989

Decret 26/1989, de 24 de febrer, pel qual es convoca concurs públic per a la instal·lació d'un Centre Recreatiu Turístic.

Llei 6/2014, del 10 de juny, de modificació de la Llei 2/1989, del 16 de febrer, sobre centres recreatius turístics, i d'establiment de normes en matèria de tributació, comerç i joc.

Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme.

Decret 152/1989, de 23 de juny, pel qual s'aprova la instal·lació d'un centre recreatiu turístic a Vila-seca i Salou

STSJ CAT 8593/2020, Sala del Contenciós, 29 de setembre de 2020 , ECLI: ES:TSJCAT:2020:8593

Llei 39/1988, 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals (Actual Real Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel que s'aprova el text refós de la Llei Reguladora d'Hisendes Locals)

8. ANNEXOS

Annex 1. Recull de premsa.

SABADO, 17 JUNIO 1989

Sociedad

LA VANGUARDIA 27

CIUDADANOS/Página 28 □ AYUNTAMIENTOS/Página 29 □ URBANISMO/Páginas 31 y 35
CIRCULACIÓN/Página 32 □ MEDIO AMBIENTE/Página 32 □ SUCESOS/Página 35
ENTREVISTA/Página 38 □ GENTE/Página 38

Cataluña dispondrá de un gran centro recreativo en 1992

La Generalitat aprobará antes de fin de mes el parque de atracciones de Salou sin apenas modificaciones

Barcelona. — El Consell Executiu adjudicará antes de fin de mes al grupo norteamericano Anheuser Busch la construcción del parque recreativo y turístico de Vilaseca i Salou. La propuesta presentada por la Busch será aprobada sin que prácticamente sean introducidas modificaciones, ya que fuentes de la Generalitat que conocen el proyecto no dudan en calificarlo de "fantástico".

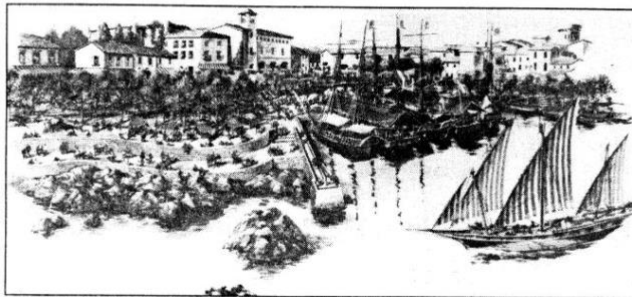
El proyecto de la Busch, el único que opta a la construcción del parque, cuenta ya con los informes favorables de las consejerías de Política Territorial i Obres Públiques, y Comerç, Consum i Turisme, por lo que sólo hace falta que el Ayuntamiento de Vilaseca i Salou dé su visto bueno.

Según ha sabido este diario, la Dirección General de Urbanisme ha hecho "una valoración muy positiva" de la propuesta y, en concreto, su titular, Josep Antoni Solans, considera que el trabajo realizado no sólo se ajusta a la ley, sino que es de "una gran calidad". La Dirección General de Turisme ha estimado que el proyecto introduce una propuesta turística complementaria y está en la línea de la diversificación que propugna este Departament.

Una de las pequeñas sugerencias que propone Urbanisme es la modificación del trazado de la autovía Rens-Salou, cuyo desvío ya fue propuesto por la Busch para descongestionar el casco de este último núcleo turístico. La Generalitat ya tiene decidida la respuesta que dará a Anheuser Busch en relación a las demás contrapartidas que solicitaba para poder construir el parque, aunque la mayor parte de ellas están bajo competencia de la Administración central.

El Govern catalán se comprometerá, entre otras infraestructuras necesarias, a hacer el desdoblamiento del desvío de la N-340 en Vila-seca, pero rechazará conceder una subvención del 5 por ciento de la inversión prevista por la Busch, que es de unos 33.000 millones de pesetas hasta 1992. "Preferimos destinar el dinero a las infraestructuras", dijeron fuentes que conocen el proyecto.

En este sentido, está previsto construir una depuradora en Salou, que permitirá un tratamiento de las aguas residuales antes que estas sean vertidas al mar. Este

Uno de los cinco motivos que componen el parque de atracciones propuesto por la Busch es la reproducción de un puerto catalán, tal como muestra el dibujo que la compañía presentó a la Generalitat

Turisme ultima un decreto en el que se señalará la expropiación forzosa de los terrenos por vía de urgencia

agua servirá para cubrir las abundantes necesidades de los campos de golf, las instalaciones acuáticas y los lagos previstos. Todo el abastecimiento será suministrado por la cuota del "minitruvase" del Ebro que le corresponde al Ayuntamiento de Vila-seca i Salou.

Asimismo, la Busch tendrá que entenderse con la Administración para que pueda ultimarse la construcción de la nueva salida de la A-7. También deberá hacerse un desvío interior de la carretera de la costa que comunica con La Pineda.

Texto a punto

La Consejería de Turisme ha ultimado ya el decreto correspondiente con el que se hará oficial la adjudicación. En el texto, ahora en fase de borrador, se hace un ajuste del perímetro que ocupará el parque, se determinan los parámetros y los usos de la futura planificación urbanística de Salou necesaria para albergarlo y se hace

una previsión de las infraestructuras.

Así, se establece un calendario en el que se señala 1992 como año de finalización de los trabajos de la primera fase. Para el mes de junio de ese año, fecha en la que se inaugurarán las instalaciones, estarán acabados, además del parque propiamente dicho y sus cinco áreas de atracciones, el primero de los tres campos de golf, el centro de convenciones-hotel de lujo y la zona deportiva. Además, estarán levantadas 200 de las 2.500 viviendas (casas y apartamentos) que propone el plan.

Para los ocho años siguientes debería estar listo el resto de la urbanización, aunque el ritmo de construcción de la zona residencial que promueve la Busch dependerá de un periodo más dilatado para materializarse. La Generalitat señalará la utilidad pública del proyecto y otorgará el beneficio de la expropiación forzosa.

ANTONIO CERRILLO

Las bajadas de rápidos es una de las posibilidades que ofrece el parque que la Busch tiene en Florida

El Ayuntamiento dará por bueno un informe favorable el martes

Vila-seca i Salou. (De nuestro corresponsal) — El alcalde de Vila-seca i Salou ha convocado para el próximo martes, día 20, un pleno para aprobar el informe que el Ayuntamiento enviará a la consejería de Comerç, Consum i Turisme para que resuelva el concurso de adjudicación. Es muy probable que la oposición socialista en el Consistorio vote en contra del informe, que indudablemente será favorable al parque. Ello no impedirá la aprobación final, ya que CiU posee mayoría absoluta.

El Ayuntamiento ha acusado a diversas entidades prosegredionistas de Salou de politizar la cuestión en beneficio propio. En una nota, el Consistorio acusa concretamente a la Asociación d'Amics de la Segregació y al Síndic d'Iniciatives i Turisme, en cuya actitud se aprecia un intento de "atacar al Ayuntamiento con la excusa del parque temático".

Estas dos entidades, junto con la Asociación de Comerciantes y Empresarios de Salou y la Asociación de Venedores Salourens, han formado una coalición para el parque. Además, los propietarios de terrenos afectados han anunciado que iniciarán acciones jurídicas para impedir que se lleven a cabo las expropiaciones.

Esta ha sido la primera reacción del Consistorio a la decisión de algunos colectivos de propietarios y comerciantes de Salou de frenar el parque. El Ayuntamiento ha iniciado diversos actos informativos para explicar a la población las características del proyecto y los beneficios que, en su opinión, conllevará para la ciudad.

La nota comenta que esta información no se ha dado con anterioridad porque faltaba una documentación pedida por el Ayuntamiento a la empresa promotora. Esta misma falta de documentación ha sido también lo que ha retrasado la adjudicación.

R. AMILL

El parque tendrá recorridos que podrán hacerse en tren o en barco

El proyecto inmobiliario, fuente de polémica

La idea de la Busch propone un recorrido por cinco escenarios exóticos al precio de 2.000 pesetas

La creación de una zona residencial que podrá dar cabida a 2.500 viviendas es uno de los elementos del proyectado parque de Salou que más polémica ha suscitado. De las 833 hectáreas que deberían ser expropiadas para crear este complejo turístico-residencial, más de 200 estarían reservadas a la construcción de viviendas —apartamentos y casas— de alto "standing". Sin embargo, los promotores de la iniciativa insisten en que el volumen de viviendas es reducido si se tiene en cuenta que se sitúa en una superficie que es tres veces mayor que I Farragana.

Para rechazar toda insinuación de connivencia con los promotores del parque, fuentes de la Generalitat insisten en que "el proyecto nos llegó de la Administración central" y que fue un alto cargo de Bimbo en Europa, empresa perteneciente al grupo de la Busch, quien propuso ubicar en España un parque de atracciones al estilo de los que la compañía tiene en Estados Unidos. "Lo primero que hicieron fue hablar con la Admi-

nistración central y posteriormente se pusieron en contacto con nosotros", aseguran.

Según Lluís Llibà, representante de la Busch en España, la compañía tenía la intención inicial de construir sólo un parque de atracciones y fue la Generalitat la que propuso incorporar otros elementos. Tal extremo ha sido ratificado por la Generalitat, que asegura que es la propia ley la que ya preveía tal posibilidad.

Estos argumentos no satisfacen a la oposición mayoritaria en el Parlament, cuyos diputados no tienen el menor reparo en asegurar que esta es la mayor operación especulativa de Cataluña en los últimos años, puesto que el parque está en una zona que debería servir para el desarrollo urbanístico

natural de Salou. Además, el PSC ha denunciado los impactos medioambientales del proyecto, derivados en parte por la cercanía del complejo petroquímico.

La Consejería de Turisme juzga que se darán todas las garantías para hacer posible un complejo de calidad. La empresa promotora estará obligada a hacer primero el parque de atracciones propiamente dicho, y, cuando esté construido al menos un tercio de este y avalado el resto de la operación, se inciará la urbanización. En ella, las construcciones, con un máximo de tres plantas, estarán rodeadas de los campos de golf y podrán ser vendidas o alquiladas.

La elección de emplazamiento también ha sido cuestionada. La Busch dijo que el lugar elegido fue

propuesto por la Generalitat, pero esta contesta que la compañía seleccionó siete ubicaciones posibles, que finalmente se redujeron a dos (La Nou de Guàrd i Salou) y concretadas en esta última.

La zona de servicios ha provocado una atrada oposición de los comerciantes de Salou, temerosos de que en ella se implantasen centros comerciales en clara competencia con el sector local. Este área (calificada inicialmente como zona comercial) serviría de fachada al complejo turístico y podría acoger oficinas, algún hotel y otras instalaciones relacionadas con los servicios.

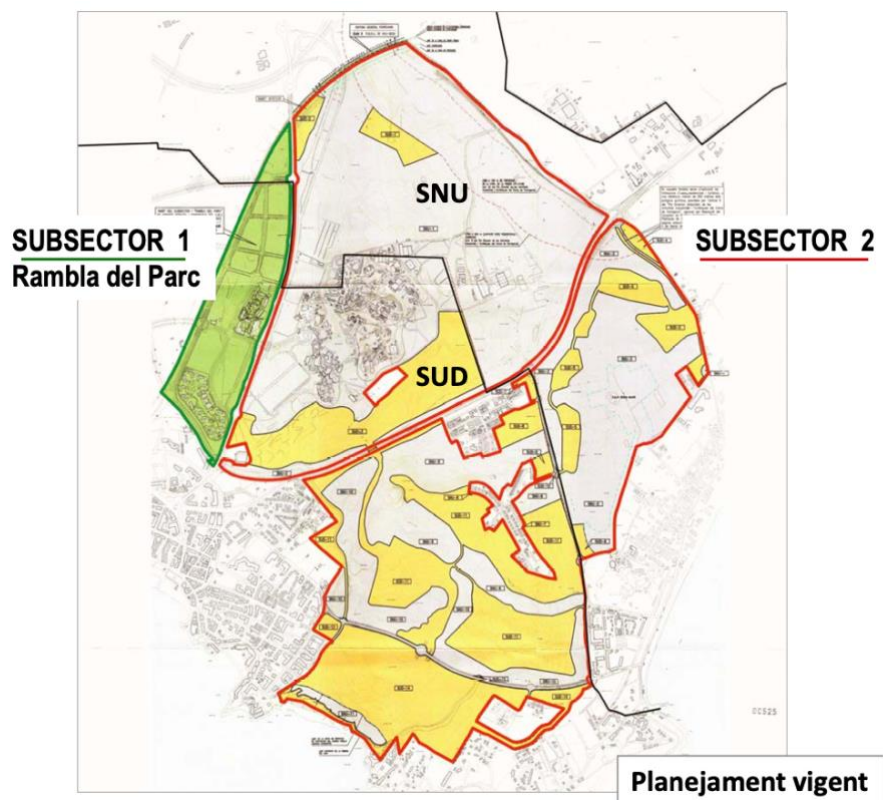
El parque tendrá cinco áreas, que sugerirán los escenarios de un puerto catalán, Polinesia, Méjico, Far-West y China, y que podrán ser visitados a pie, en tren o en barco. En el recorrido de estos itinerarios los visitantes podrán contemplar tradiciones y espectáculos típicos de estos lugares exóticos. La entrada, de unos 2.000 pesetas, permitirá acceder a 29 atracciones y 7 teatros.

Annex 2. Perspectiva aèria del centre recreatiu i turístic.

Font: Generalitat de Catalunya. Presentació del PDU del CRT.

Annex 3. Plànol del centre recreatiu i turístic.

Annex 4. Taula d'ingressos del consorci (1995-2021).

CONSORCI CENTRE RECREATIU TURISTIC
VILA SECA SALOU

INGRESSOS CONSORCI CRT 1995-2021		
EXERCICI	INGRESSOS RECONEGUTS NETS	INGRESSOS RECAPTATS NETS
1995	68.579.545 Pts	
1996	91.224.726 Pts	
1997	280.650,62 €	275.531,78 €
1998	1.010.480,82 €	860.630,16 €
1999	1.077.542,20 €	991.619,63 €
2000	2.086.222,04 €	1.127.141,96 €
2001	2.317.102,81 €	2.288.435,89 €
2002	1.424.021,72 €	1.259.499,71 €
2003	1.293.742,39 €	1.196.287,69 €
2004	1.003.859,56 €	944.874,87 €
2005	1.193.893,24 €	1.147.657,64 €
2006	2.356.267,63 €	2.323.037,37 €
2007	2.027.930,24 €	1.979.552,77 €
2008	2.798.377,42 €	2.745.963,45 €
2009	2.104.021,89 €	1.878.811,72 €
2010	2.029.542,80 €	1.972.346,43 €
2011	3.630.646,57 €	1.951.980,69 €
2012	2.446.685,00 €	2.205.538,09 €
2013	2.586.901,14 €	2.363.399,76 €
2014	2.706.765,39 €	2.041.679,65 €
2015	3.007.369,40 €	2.566.227,11 €

CONSORCI CENTRE RECREATIU TURISTIC

VILA · SECA · SALOU · ·

2016	2.305.059,99 €	2.121.413,53 €
2017	2.361.852,77 €	1.880.530,87 €
2018	2.769.621,92 €	2.348.809,22 €
2019	3.953.929,02 €	3.567.744,85 €
2020	2.623.897,50 €	324.833,57 €
2021	2.723.818,35 €	232.447,68 €

Annex 5. Pressupost d'ingressos del consorci (2021-2024).

CONSORCI CENTRE RECREATIU TURISTIC
 VILA · SECA · SALOU · ·

PRESSUPOST D'INGRESSOS		2021
3	TAXES I ALTRES INGRESSOS	50.000,00
30100	TAXA DE CLAVEGUERAM	0,00
30200	TAXA RECOLLIDA ESCOMBRERIES	0,00
32100	TAXES LLICENCIES, OBERTURA ESTABLIMENTS	0,00
32900	TAXES LLICENCIES URBANISTIQUES	50.000,00
33200	O.V.P. INSTAL·LACIONS VARIES	0,00
39900	O.V.P. INSTAL·LACIONS VARIES	0,00
4	TRANSF. CORRENTS I DE RECAPTACIÓ	2.370.000,00
11300	IMPOST BENS INMOBLES	1.942.500,00
11500	IMPOST SOBRE VEHICLES T. MECANICA	2.500,00
11460	IMPOST SOBRE INCREMENT VALOR TERRENY	0,00
13000	IMPOST SOBRE ACTIVITATS ECONOMIQUES	300.000,00
28000	IMPOST SOBRE CONSTRUCCIONS I OBRES	125.000,00
TOTAL		2.420.000,00
CAP	RESUM PER CAPITOLS PRESSUPOST	2021
1	IMPOSTOS DIRECTES	0,00
2	IMPOSTOS INDIRECTES	0,00
3	TAXES I ALTRES INGRESSOS	50.000,00
4	TRANSF. CORRENTS I DE RECAPTACIÓ	2.370.000,00
5	INGRESSOS PATRIMONIALS	0,00
6	ALIENACIÓ D'INVERSIONS REALS	0,00
7	TRANSFERENCIES DE CAPITAL	0,00
8	VARIACIONS ACTIUS FINANCERS	0,00
9	VARIACIONS PASSIUS FINANCERS	0,00
TOTAL		2.420.000,00

CONSORCI CENTRE RECREATIU TURISTIC
 VILA - SICA - SALOU -

PRESSUPOST D'INGRESSOS		2022
3	TAXES I ALTRES INGRESSOS	50.000,00
	30100 TAXA DE CLAVEGUERAM	0,00
	30200 TAXA RECOLLIDA ESCOMBRERIES	0,00
	32100 TAXES LLICENCIES, OBERTURA ESTABLIMENTS	0,00
	32900 TAXES LLICENCIES URBANISTIQUES	50.000,00
	33200 O.V.P. INSTALLLACIONS VARIES	0,00
	39900 O.V.P. INSTALLLACIONS VARIES	0,00
4	462 TRANSF. CORRENTS I DE RECAPTACIÓ	2.370.000,00
	11300 IMPOST BENS INMOBLES	1.942.500,00
	11500 IMPOST SOBRE VEHICLES T. MECANICA	2.500,00
	11460 IMPOST SOBRE INCREMENT VALOR TERRENY	0,00
	13000 IMPOST SOBRE ACTIVITATS ECONOMIQUES	300.000,00
	28000 IMPOST SOBRE CONSTRUCCIONS I OBRES	125.000,00
5	INGRESSOS PATRIMONIALS	0,00
	52000 DIPOSITS INSTITUCIONS FINANCERES	0,00
8	APLICACIÓ ROMANENT DE TRESORERIA	0,00
	87000 APLIC ROMANENT GTOS GENERALES	0,00
	87001 APLIC ROMANENT TRESOR	0,00
	87003 APLIC ROMANET TRESOR AMPLIACIÓ CREDITIS	0,00
TOTAL		2.420.000,00

CAP	RESUM PER CAPITOLS PRESSUPOST	2022
3	TAXES I ALTRES INGRESSOS	50.000,00
4	TRANSF. CORRENTS I DE RECAPTACIÓ	2.370.000,00
5	INGRESSOS PATRIMONIALS	0,00
7	TRANSFERENCIES DE CAPITAL	0,00
8	APLICACIÓ ROMANENT TRESORERIA	0,00
TOTAL		2.420.000,00

CONSORCI CENTRE RECREATIU TURISTIC

VILA · SECA · SALOU ·

PRESSUPOST D'INGRESSOS		ESTIMACIO		
		2023	LIQUID 2023	2024
3	TAXES I ALTRES INGRESSOS	50.000,00	170.000,00	150.000,00
	30100 TAXA DE CLAVEGUERAM	0,00	0,00	0,00
	30200 TAXA RECOLLIDA ESCOMBRERIES	0,00	0,00	0,00
	32100 TAXES L·LICENCIES, OBERTURA ESTABLIMENT	0,00	0,00	0,00
	32900 TAXES L·LICENCIES URBANISTIQUES	50.000,00	170.000,00	150.000,00
	33200 O.V.P. INSTAL·LACIONS VARIES	0,00	0,00	0,00
	39900 O.V.P. INSTAL·LACIONS VARIES	0,00	0,00	0,00
4	462 TRANSF. CORRENTS I DE RECAPTACIÓ	2.867.500,00	2.938.255,43	2.872.500,00
	11300 IMPOST BENS INMOBLES	2.120.000,00	2.120.000,00	2.300.000,00
	11500 IMPOST SOBRE VEHICLES T. MECANICA	2.500,00	2.500,00	2.500,00
	11460 IMPOST SOBRE INCREMENT VALOR TERRENY	250.000,00	95.755,43	50.000,00
	13000 IMPOST SOBRE ACTIVITATS ECONOMIQUES	370.000,00	370.000,00	370.000,00
	28000 IMPOST SOBRE CONSTRUCCIONS I OBRES	125.000,00	350.000,00	150.000,00
5	INGRESSOS PATRIMONIALS	0,00	0,00	0,00
	52000 DIPOSITIS INSTITUCIONS FINANCERES		0,00	
8	APLICACIÓ ROMANENT DE TRESORERIA	0,00	0,00	0,00
	87000 APLIC ROMANENT GTOS GENERALES	0,00		0,00
	87001 APLIC ROMANENT TRESOR			
	87003 APLIC ROMANET TRESOR AMPLIACIÓ CREDITIS			
	TOTAL	2.917.500,00	3.108.255,43	3.022.500,00
CAP	RESUM PER CAPITOLS PRESSUPOST	2023	LIQUID 2023	2024
3	TAXES I ALTRES INGRESSOS	50.000,00	170.000,00	150.000,00
4	TRANSF. CORRENTS I DE RECAPTACIÓ	2.867.500,00	2.938.255,43	2.872.500,00
5	INGRESSOS PATRIMONIALS	-	-	-
7	TRANSFERENCIES DE CAPITAL	-	-	-
8	APLICACIÓ ROMANENT TRESORERIA	-	-	-
		2.917.500,00	3.108.255,43	3.022.500,00

Annex 6. Entrevista a l'actual alcalde de Vila-seca, Pere Segura i Xatruch.

Aquesta entrevista fou realitzada el dia 17 de maig de a les 11:00 hores. La present transcripció s'ha extret de la gravació de veu amb consentiment previ de l'alcalde.

-Que va comportar la creació del consorci (i posteriors estatuts el 1992) a partir de la segregació, fins la modificació dels respectius estatuts el 2015?

El consorci ha representat que un projecte com Port Aventura amb tota la seva amplitud que en el seu origen era unitari i ara esta compostat per la part d'Infinitem i port aventura World, es pogués fer. És un projecte que abasta dos municipis. Originalment era un únic municipi, de fet quan es produeix la segregació fa que un dels grans inversors que va ser Bush renunciï al projecte per la descoordinació. Quan un projecte esta a cavall de dos municipis, significa que t'has d'entendre amb dues administracions amb criteris diferents en quant a fiscalitat, urbanisme, etc.

El consorci crea un marc estable i normatiu pel que fa al dret tributari i el dret urbanístic. Això fa que un projecte d'aquesta magnitud sigui viable. El que fa el consorci és aportar homogeneïtzació, un projecte conjunt independentment de com es distribueixi. Tant és així, que es distribuirà segons l'interès del projecte i en coordinació dels dos ajuntaments, els benefici del qual s'haurà de distribuir.

-Després de la modificació dels estatuts del CRT l'any 2015 (en concret l'article 52) on la redistribució dels tributs locals per part del consorci als municipis de Vila-seca i Salou passava a ser del 50% i 50% a 43% Vila-seca i el 57% d'aquests tributs al municipi de Salou. Creu justa aquesta modificació i redistribució?

No, és una redistribució en el que s'arriba a un acord perquè el municipi veí del costat no estava d'acord amb aquests distribucions i volia re-formular tot aquest consens que es va teixir fa més de 20 anys. Es parteix d'una visió molt egocèntrica. A mi em sembla bé que preservem un projecte que es transformador i tractor. Aquest projecte ha regenerat l'economia i l'urbanisme de l'entorn. Vila-seca no seria el mateix sense Port Aventura.

Però el que em resulta trist es que estem sempre discutint aquestes qüestions. Perquè? Doncs perquè el projecte es troba entre el 43% a Vila-seca i el 57% a Salou però només perquè es té en compte la part del CRT. Els enllaços i autovies directes a Port Aventura es troben al terme municipal de Vila-seca i no formen part del CRT. A més, la depuradora de “Vila-seca i Salou” no es troba a Salou, sinó al terme municipal de Vila-seca i no forma part del CRT.

Al final és una distribució que comporta un mal menor per un cert acord que es basa amb un criteri perillós i poc just. A banda Salou va treure un conveni per realitzar una sèrie d’inversions. No només era un 43% i 57%, sinó que a banda la Generalitat realitzava unes compensacions o inversions a l’Ajuntament de Salou.

Crec que violenta una premissa màxima que és: aquest es un projecte a cavall de dos municipis i pel benefici del projecte que és en benefici dels ciutadans, tothom som generosos. Ha d’haver com a resultat un retorn equitatiu. Si només el retorn equitatiu és basa en dir on està l’activitat econòmica, si un dia no hi és el CRT, nosaltres que fariem com a municipi?

A l’últim acord, s’acaba acceptant com un mal menor això però posem la llavor de la discòrdia. (No per part de Vila-seca)

-El motiu de la modificació? Era necessari?

Per part de Salou no va voler renovar. El consorci és un instrument jurídic de “mancomunació” de polítiques urbanístiques i les fiscals en aquest cas aprovades pel plenari. No obstant, tenen una vigència en anys, quan s’acaba es dissol i en principi aquestes competències retornen als ajuntaments i cadascú té la potestat per decidir en el seu propi municipi.

Quan arriba el 2015, Salou considera que no ho vol renovar i es produeix una renovació de facto per part de la Generalitat perquè s’entén que la única manera d’organitzar-ho és a través d’aquest consorci. No obstant, Salou ho eleva al Constitucional per vulneració de competències pròpies i per tant hi havia el risc de que alguna sentència fallés en contra. Per tant era millor un mal acord que una bona sentència.

-Es parla d’una possible desaparició del consorci, com es planteja aquesta opció? Per què? En cas afirmatiu, seria possible una delegació de competències parcial?

No tindria sentit, per nosaltres el posicionament és molt clar. Aquest és un projecte de dos municipis i per tant és un únic projecte. Això implica que tots hem de ser generosos, en

tot. El posicionament nostre és favorable al consorci tal com esta plantejat: urbanisme i fiscalitat unitària amb una distribució pactada. Per aquesta vessant no hi hauria problema en renovar la vigència del consorci.

Per l'altre part et diran que la política de fiscalitat cadascú la seva, però l'urbanisme no, que sigui conjunt.

-La possibilitat de mantenir l'ens però treure la part tributària, es podria fer realitat?

No tindria sentit, si marxa la fiscalitat, marxa tot. Nosaltres decidiríem sobre els terrenys del nostre municipi com volem que es desenvolupi i quines activitats volem que hi hagi. Salou no ha sigut generós, ha sigut un beneficiari. Però aquest projecte s'ha pogut fer perquè dos municipis s'han posat d'acord per evitar un caos normatiu.

En tot cas, perquè no es deixa l'àmbit fiscal i es tragués la part urbanística, cadascú la seva? Potser defensaria aquesta possibilitat. Que cadascú decideixi urbanísticament el que vol i fiscal que es distribueixi com esta ara.

Seria una incongruència si una empresa s'hagués d'entendre tributàriament amb dos municipis.

Annex 7. Entrevista a l'actual alcalde de Salou, Pere Granados Carrillo.

Aquesta entrevista fou realitzada el dia 20 de maig de a les 13:00 hores. La present transcripció s'ha extret de la gravació de veu amb consentiment previ de l'alcalde.

-Que va comportar la creació del consorci (i posteriors estatuts el 1992) a partir de la segregació, fins la modificació dels respectius estatuts el 2015?

En primer lloc cal dir que la creació del Consorci va ser una proposta per part del municipi de Salou a la vista de la incomprensió que es va donar en aquell moment pel tema de la segregació en el que s'utilitzava com a argument que la implantació d'aquest projecte turístic que suposava en aquell moment el Port Aventura, no hi cabien dos municipis. Salou va buscar la solució i va oferir la possibilitat de crear aquest consorci, que va ser un encert. Aquest consorci té una sèrie de delegacions, entre d'elles les activitats d'urbanisme que s'està gestionant molt bé. Hi va haver un repartiment tributari en aquell moment del 50% i 50%, pensant de que si s'havia de compensar ja que Vila-seca demanava sempre compensacions en relació a la segregació.

A la vista de l'esgotament de la seva vigència (va tenir una durada de 20 anys), es va negociar uns nous estatus amb un nou sistema del repartiment de la fiscalitat que es genera en l'àmbit del centre recreatiu i turístic que segons l'article 52 dels estatuts on s'estableix que fins esgotar la volumetria de l'any 89 es repartiria un 57% a Salou (que es el que més aporta i pel terreny de desenvolupament és el que més fiscalitat genera) i un 43% a Vila-seca. El que superés la volumetria de 500.000 m², es repartiria cadascú la seva part.

Aquest acord és el vigent en l'actualitat que també té una durada de 20 anys. S'ha de tenir en compte que els tributs són indisponibles i s'ha de justificar molt bé perquè un municipi ha de cedir tributs a favor d'un altre.

El consorci com a element de gestió és molt positiu, no es pot utilitzar el centre recreatiu i turístic com un element de repartiment de la fiscalitat sinó que s'ha de veure com un organisme de gestió (i es caracteritza com a molt bo)

-Després de la modificació dels estatuts del CRT l'any 2015 (en concret l'article 52) on la redistribució dels tributs locals per part del consorci als municipis de Vila-seca

i Salou passava a ser del 50% i 50% a 43% Vila-seca i el 57% d'aquests tributs al municipi de Salou. Creu justa aquesta modificació i redistribució?

-El motiu de la modificació? Era necessari?

Es negocia un nou període, encara que va costar molt ja que Vila-seca no volia perdre el continuar cobrant impostos del municipi de Salou amb l'alegació de que ells aporten tot un seguit d'infraestructures però si analitzem l'aportació de Salou crec que estan més que pagades. No podem estar pagant infraestructures tota la vida perques evidentment tenen un preu que esta més que pagat. Jo crec que si vam arribar a aquest acord i les dues corporacions vam votar, crec que va ser just. Si no, no haguéssim votat majoritàriament els grups polítics que conformen les dues corporacions.

-Es parla d'una possible desaparició del consorci, com es planteja aquesta opció? Per què? En cas afirmatiu, seria possible una delegació de competències parcial?

El consorci com un ens de gestió, ha de continuar funcionant. L'altre qüestió és el repartiment dels tributs. Arriba un punt, com he dit anteriorment, que Salou ja ha fet les aportacions que estan més que amortitzades totes les infraestructures que ha pogut ficar el municipi de Vila-seca. Nosaltres també aportem infraestructures i aleshores ha d'arribar un punt en que cada municipi ha de gestionar els seus propis tributs. A partir d'aquí si hi ha algun servei que presti tant Salou com Vila-seca, arrel del que és el coeficient de territoris hauríem de contribuir en aquestes despeses. Però no el fet de que uns cobrin més impostos que els hi toca, ja que com he dit abans, els impostos per concepte son indisponibles.

-La possibilitat de mantenir l'ens però treure la part tributària, es podria fer realitat?

Jo crec que el consorci és una gestió, és a dir ja hi ha aquestes competències delegades. El que no te sentit és la delegació tributària i més en el temps. Arribats aquests 20 anys, Salou ha pagat suficientment totes les infraestructures que hagi pogut aportar Vila-seca amb escreix i n'estic convençut. Per tant, no tindria cap mena de sentit. Te sentit el que funciona normalment a tot arreu: si hi ha algun municipi que presti un servei, és lògic i normal que aquest servei hagi d'anar sufragat en la despesa d'acord amb el coeficient que te cada municipi, com una comunitat de propietaris. Més enllà d'aquests 40 anys, que ja n'hi ha prou.